

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ι' – ΣΥΝΟΔΟΣ Α'
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Σύνδεση έρευνας και τεχνολογίας με την παραγωγή και άλλες διατάξεις»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου συνήλθε στις 28 και 29 Μαρτίου, στις 4 και 25 Απριλίου και στις 2 Μαΐου 2001 σε 5 συνεδριάσεις, που διήρκεσαν περίπου 16 ώρες, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. Δημητρίου Πιπεργιά, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Σύνδεση Έρευνας και Τεχνολογίας με την παραγωγή και άλλες διατάξεις».

Στις συνεδριάσεις παρέστησαν ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης, ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Αλέξανδρος Καλαφάτης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής προσήλθαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους επί του νομοσχεδίου, σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 2 του Κανονισμού της Βουλής, ως εκπρόσωποι των αντίστοιχων φορέων, οι κ.κ. Δημήτριος Λουκάς, πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ερευνητών, Αριστοτέλης Διβάνης, πρόεδρος του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, Στυλιανός Πολυκράτης, πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Επιχειρηματιών Ενοικιαζόμενων Δωματίων, Γεώργιος Δρακόπουλος, γενικός διευθυντής του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, Κυριάκος Παπαηλιού, πρόεδρος του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έρευνας, Φωκίων Δεληγιάννης, εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), Κωνσταντίνος Παπασταϊκούδης, πρόεδρος του Συλλόγου Ερευνητών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», Ίων Σιώτης, πρόεδρος του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, Βασίλειος Παπανικολόπουλος, πρόεδρος της Συνδικαλιστικής Οργάνωσης Τακτικών Υπαλλήλων του Ε.ΚΕ.Φ.Ε. «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» και Δημήτριος Λάλας, πρόεδρος του Αστεροσκοπείου Αθηνών.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου το λόγο έλαβαν ο κ. Ευτύχιος Κοντομάρης, εισηγούμενος το σχέδιο νόμου εκ μέρους του Κόμματος της Πλειοψηφίας, λόγω κωλύματος του Εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Εμμανουήλ Στρατάκη να παραστεί κατά την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής, ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Τσιαρτσιώνης, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Στριφτάρης, η Ειδική Αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη – Αικατερινάρη και οι Βουλευτές κ.κ. Εμμανουήλ Στρατάκης, Εισηγητής της Πλειοψηφίας, Παναγιώτης Φωτιάδης, Αναστάσιος Λιάσκος, Αθανάσιος Νάκος, Σπυρίδων Σπύρου, Παντελής Τσερτικίδης, Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος, Γεώργιος Σαλαγκούδης, Βασίλειος Βασιλακάκης, Ανέστης Αγγελής, Ιορδάνης Τζαμτζής, Δημήτριος Κωστόπουλος, Δημήτριος Πιπεργιάς, Νικόλαος Γκατζής, Ιωάννης Ανθόπουλος, Κωνσταντίνος Καραμπίνας, Ιωάννης Παπαθανασίου, Σωτήριος Στολίδης και Βασί-

λειος Βύζας.

Ο κ. Ευτύχιος Κοντομάρης, εισηγούμενος εκ μέρους του Κόμματος της Πλειοψηφίας την ψήφιση του συζητούμενου σχεδίου νόμου, μεταξύ άλλων, είπε:

«Το παρόν νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Νομίζω ότι το ζητούμενο είναι η σύνδεση της έρευνας με τον επιχειρηματικό χώρο. Η μεγάλη πλειοψηφία των ελληνικών επιχειρήσεων αγοράζει τεχνολογία ενσωματωμένη στον εξοπλισμό και χρησιμοποιεί το επιστημονικό της προσωπικό για τη λειτουργία του εξοπλισμού και όχι για την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας. Η δυσκολία στην επικοινωνία ανάμεσα στον ερευνητικό και τον επιχειρηματικό κόσμο και η υστέρηση της Ελλάδας στην αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων οδηγεί σε μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Πρέπει να παραδεχθούμε ότι οι δημόσιοι ερευνητικοί οργανισμοί που χρηματοδοτούνται για την έρευνα και την εκτέλεση προγραμμάτων δημοσιεύουν τα αποτελέσματα σε έγκυρα διεθνή περιοδικά και δυστυχώς αξιοποιούνται μόνο από τη διεθνή επιστημονική και επιχειρηματική κοινότητα και όχι από τη δική μας. Παράλληλα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι ελληνικές ερευνητικές ομάδες ανταγωνίζονται για τη χρηματοδότηση των ερευνητικών τους προγραμμάτων και πετυχαίνουν σημαντικές εγκρίσεις κονδυλίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι ξεπερνούν κατά πολύ την αναλογία της ελληνικής έρευνας στον ελληνικό χώρο. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ευρωστία σ' αυτήν την ερευνητική προσπάθεια, που όμως αδυνατεί να εκφραστεί με οικονομικούς όρους και δεν έχει συγκεκριμένα αποτελέσματα για τη χώρα μας. Αν και έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος στη σύνδεση της έρευνας με τις παραγωγικές δραστηριότητες, είμαστε ακόμη πολύ πίσω. Οι ερευνητικές δαπάνες ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και η δημιουργία νέων επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας παραμένουν οι χαμηλότερες ανάμεσα στις χώρες του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.).

Είναι αλήθεια ότι η δομή της ελληνικής οικονομίας δεν ευνοεί επιχειρήσεις που εκδηλώνουν αξιόλογη ζήτηση για ερευνητικά αποτελέσματα. Οι επιχειρήσεις στην πλειοψηφία τους κινούνται σε τομείς που ενσωματώνουν περιορισμένες ποσότητες νέας γνώσης.

Το παρόν νομοσχέδιο στοχεύει στην κάλυψη αυτού του κενού. Στο πρώτο μέρος του συμπληρώνει την αποστολή των δημόσιων ερευνητικών φορέων και τα κριτήρια πρόσληψης και προαγωγής των ερευνητών, ώστε να εκδηλωθεί το ενδιαφέρον τους για την εφαρμογή και την οικονομική αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της δουλειάς τους. Παρέχει κίνητρα για την αξιοποίηση της νέας γνώσης και των προϊόντων της έρευνας και για τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων με υποστήριξη από εξειδικευμένες δομές, όπως τα επιστημονικά και τεχνολογικά πάρκα και οι «θερμοκοιτίδες» επιχειρήσεων έντασης γνώσης. Με τον τρόπο αυτόν η έρευνα βρίσκει οικονομική διέξοδο και ο οικονομικός ιστός εμπλουτίζεται με νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες, που απαιτούν συνεχή υποστήριξη από το ερευνητικό σύστημα, για να επιβιώσουν μέσα στο διεθνή ανταγωνισμό.

Στο πρόγραμμα του Υπουργείου Ανάπτυξης 2000-2006 προβλέπεται ποσό 200 δισ. δραχμών, που θα τροφοδοτήσει τις πρωτοβουλίες των ερευνητικών φορέων, τόσο ατομικά, όσο και των επιχειρήσεων. Έτσι ιδρύεται με μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου το

Κέντρο Εφαρμογών Τεχνολογιών Επικοινωνίας και Πληροφορίας, το Κεφάλαιο Επιχειρηματικών Συμμετοχών Υψηλής Τεχνολογίας, η Ανώνυμη Εταιρία Βιομηχανικής Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και το Μουσείο Επιστήμης και Τεχνολογίας.

Με το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου αναμορφώνεται το οργανωτικό πλαίσιο λειτουργίας της αμυντικής έρευνας και έτσι αναβαθμίζεται η ελληνική τεχνολογία. Η Ελλάδα δαπανά τεράστια ποσά για εξοπλιστικά προγράμματα, ενώ η έρευνα στον τομέα της άμυνας παραμένει σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου αντιμετωπίζονται θέματα σχετικά με το Υπουργείο Ανάπτυξης. Στο θέμα των τουριστικών καταλυμάτων, όπου για τη διατήρηση του ειδικού σήματος - είτε υπάγονται στο ν. 2160/93 είτε υπάγονται στο ν.2741/99 - προβλέπονται τρεις προϋποθέσεις, εκτός των πολεοδομικών διατάξεων, θα πρέπει να εξετάσουμε την περίπτωση αυτών, των οποίων το σήμα λήγει αυτές τις ημέρες, διότι εκπνέει η προθεσμία.

Επίσης, υπάρχουν διατάξεις που αναφέρονται στο ύψος και στο συντελεστή δόμησης των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, καθώς και στην παράταση μισθώσεων των ξενοδοχείων μέχρι τις 31.12.2005, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που δημιουργείται λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Γίνεται, επίσης, αναφορά στις σχολές τουριστικής εκπαίδευσης και στο διοικητικό και οικονομικό έλεγχο των καζίνων.»

Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Τσιαρπώνης, μεταξύ άλλων, είπε:

« Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή που εισάγεται για ψήφιση το παρόν νομοσχέδιο, δεν έχει και πρέπει να αποκτήσει ερευνητική πολιτική. Οι κατευθύνσεις αυτής της πολιτικής πρέπει να εκπορεύονται από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τους πολιτικούς και αναπτυξιακούς στόχους της Χώρας.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν αντιμετωπίζει καθόλου αυτήν την προοπτική. Η έλλειψη στόχων και η πολυδιάσπαση της έρευνας συνεχίζεται, καθόσον δεν προβλέπεται και από το νομοσχέδιο κανένας συντονισμός των ερευνών που διεξάγονται στα Υπουργεία Ανάπτυξης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας και Εθνικής Άμυνας. Το κάθε Υπουργείο ακολουθεί τη δική του πολιτική.

Η βασική έρευνα πρέπει να χρηματοδοτηθεί σε ένα λογικό ύψος επενδύσεων, καθόσον είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής επιχείρησης, όπως γίνεται στις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και στις Η.Π.Α..

Με το παρόν νομοσχέδιο τα ερευνητικά κέντρα της Χώρας παύουν και τυπικά να χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων της έρευνας και της βιοτεχνολογίας, όπως προβλεπόταν στο ν. 1514 και η βιωσιμότητά τους εξαρτάται πλέον από το βαθμό αξιοποίησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, σε συνεργασία με την ελληνική βιομηχανία.

Η λογική που διαπερνά το νομοσχέδιο είναι ότι δεν χρηματοδοτεί την έρευνα που δεν θα βρίσκεται σε συνεργασία με τη βιομηχανία. Το σκεπτικό είναι βολικό, καθώς τα τελευταία 10 χρόνια οι επενδύσεις από τα Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μηδενικές. Οι δαπάνες για την έρευνα στη χώρα μας είναι στο 0,5% του Α.Ε.Π., είναι 4 φορές μικρότερες από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ελλάδα βρίσκεται στην

τελευταία θέση των χωρών του Ο.Ο.Σ.Α., μαζί με την Τουρκία, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Στον ιδιωτικό τομέα, παρά τα τεράστια ποσά που δαπανήθηκαν από τα προηγούμενα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης (Κ.Π.Σ.), η χώρα μας είναι η τελευταία μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η βασική έρευνα πρέπει να προχωρήσει παράλληλα και συντονισμένα με την έρευνα στον ιδιωτικό τομέα και τη βιομηχανία, διότι μόνο έτσι εξυπηρετούνται, αλληλοτροφοδοτούνται και αναπτύσσονται και τα δύο σκέλη, με στόχο τον τεχνολογικό εξοπλισμό και την καινοτόμο παραγωγή ελληνικών ανταγωνιστικών προϊόντων.

Με την κατεύθυνση που δίνει το νομοσχέδιο, η έρευνα θα οδηγηθεί αποκλειστικά σε τομείς και άξονες που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν ταυτίζονται πάντοτε με τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας. Οι ερευνητές μας θα αναγκαστούν, προκειμένου να φέρουν οικονομικούς πόρους, να προσανατολιστούν σε πλασματικές έρευνες με τη βιομηχανία, που βρίσκεται σε εμβρυακή κατάσταση στον τομέα αυτόν και τα κίνητρά της είναι περισσότερο οικονομικά. Αυτό που θα εισπράξουμε τελικά είναι υποβάθμιση της έρευνας, σπατάλη χρημάτων χωρίς αποτέλεσμα και, το κυριότερο, όταν το 2005 δεν θα υπάρχει χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν θα έχουμε δημιουργήσει την ερευνητική υποδομή της Χώρας.

Το επιχείρημα ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να ανταγωνιστεί σε αυτόν τον τομέα άλλες χώρες καταρρίπτεται, καθόσον η περσινή αξιολόγηση των ερευνητικών μας κέντρων και ινστιτούτων από διεθνείς επιτροπές αξιολογητών ενέτοπισε ινστιτούτα που θα μπορούσαν να αναδειχθούν σε κέντρα επιστημονικής αριστείας. Και αυτό, παρά τα πενιχρά μέσα και τους πόρους που διατίθενται από το ελληνικό κράτος.

Η σύνδεση, λοιπόν, και η συνεργασία της βασικής έρευνας με την έρευνα στη βιομηχανία κρίνεται απαραίτητη, αλλά δεν μπορεί από μόνη της να καλύψει το ερευνητικό κενό της Χώρας και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί το ένα σκέλος να ακυρώσει το άλλο.

Η Ελλάδα πρέπει να θέσει ως προτεραιότητα την αύξηση των δαπανών για την έρευνα, να δημιουργήσει εθνική ερευνητική πολιτική και να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της.

Πέραν των γενικών παρατηρήσεων, πρέπει να επισημανθεί ότι η συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας, των Τομεακών Επιστημονικών Συμβουλίων και του Εθνικού Πίνακα Κριτών, καθώς και η επιλογή στελεχών του ιδιωτικού τομέα και ο ορισμός των Δ.Σ. των ανωνύμων εταιρειών, γίνονται από τον Υπουργό, χωρίς τη συμμετοχή της ερευνητικής κοινότητας ή των επαγγελματικών φορέων του ιδιωτικού τομέα. Έτσι, δημιουργούνται όργανα εξαρτώμενα από την πολιτική ηγεσία με προφανή αδυναμία ελεύθερης έκφρασης και δράσης. Αυτός ο τρόπος στελέχωσης δεν διασφαλίζει αξιοκρατική κρίση, ιδιαίτερα στις αξιολογήσεις προγραμμάτων και ερευνών.

Επίσης, η μισθολογική αλλά και η θεσμική αναβάθμιση των ερευνητών, που δεν εξασφαλίζεται στο νομοσχέδιο, μαζί με τα πενιχρά κονδύλια που διατίθενται συνιστούν δύο αρνητικές παραμέτρους για την πορεία και την αναβάθμιση της έρευνας.

Ακόμη, δεν προβλέπεται η σύνδεση των ερευνητικών κέντρων, των μεταπτυχιακών σπουδών και των Α.Ε.Ι της Χώρας, καθώς και η αντιστοιχία βαθμών και αποδοχών

μεταξύ ερευνητών και μελών ΔΕΠ, που είναι αναγκαία προϋπόθεση για να εξασφαλιστεί η αμφίδρομη ροή σε ανθρώπινο δυναμικό και γνώση, ανάμεσα στην ερευνητική και ακαδημαϊκή κοινότητα.

Τέλος, οι κλαδικές εταιρείες τεχνολογικής ανάπτυξης και τα επιστημονικά και τεχνολογικά πάρκα, που συνέδεσαν την πορεία τους με στοιχεία κακοδιαχείρισης και διασπάθισης δημοσίου χρήματος, εξακολουθούν να βιώνουν παρασιτικά κάτω από την κρατική σκέπη, ενώ θα έπρεπε να αποδοθούν, όπως προέβλεπε και ο αρχικός σχεδιασμός τους, στον ιδιωτικό τομέα και τους αντίστοιχους κλαδικούς φορείς.

Εστιάζοντας στο θέμα της αμυντικής έρευνας και της τεχνολογίας, διαπιστώνουμε ότι το εγχείρημα αυτό επαναλαμβάνεται κάθε 2-3 χρόνια, την τελευταία 15ετία, χωρίς να έχει τελεσφορήσει. Και αυτή τη φορά η αναβάθμιση θα παραμείνει εικονική και θα ξεπεραστεί από τα γεγονότα, αν δεν αντιμετωπισθεί ως ένα πρόγραμμα σεβαστής κλίμακας, όπου θα πρέπει να εναρμονίζονται πρώτον, οι στόχοι, δεύτερον, τα διαθέσιμα μέτρα –πρόσωπα, υποδομή, μηχανισμοί- και τρίτον, η υπάρχουσα κατάσταση. Η αναβάθμιση της αμυντικής έρευνας αποτελεί εθνικό πόρο στρατηγικής σημασίας, που επιτρέπει και διασφαλίζει την αξιοποίηση της σύγχρονης επιστήμης και τεχνολογίας κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, προς όφελος της εθνικής άμυνας. Έχει ως στόχους την ανάπτυξη εθνικής αμυντικής τεχνολογίας αξιώσεων, τον πολλαπλασιασμό ισχύος σε κρίσιμους επιχειρησιακούς τομείς και την επίτευξη αντίστοιχου συγκριτικού πλεονεκτήματος που θα πρέπει να έχει η Χώρα.

Ενώ, όμως, η ίδρυση Κέντρου Έρευνας και Τεχνολογίας Εθνικής Άμυνας βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση, η διασύνδεση του ερευνητικού έργου και η υποστήριξή του από την υπόλοιπη ερευνητική κοινότητα της Χώρας δεν αντιμετωπίζεται. Ο ορισμός των προσώπων στα όργανα διοίκησης γίνεται πάλι από τον Υπουργό, χωρίς ένα συγκεκριμένο πλαίσιο κριτηρίων και προσόντων, που θα αποτελούσε εγγύηση για την καλύτερη απόδοσή τους.

Καταλήγοντας, η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να ψηφίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στο πρώτο και δεύτερο μέρος του, όπου επιχειρείται χωρίς πόρους και με επί μέρους ρυθμίσεις αμφιβόλου αποτελέσματος να αντιμετωπισθεί το έλλειμμα της ερευνητικής πολιτικής της Χώρας.

Σε ό,τι αφορά στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου, όπου αντιμετωπίζονται γενικότερα θέματα του Υπουργείου Ανάπτυξης, πρέπει να σημειωθεί ότι, ειδικότερα στα θέματα τουρισμού, καλούμαστε να ψηφίσουμε ως Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι οποίες θα έπρεπε να εισαχθούν από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και να ψηφιστούν από την αρμόδια Επιτροπή. Έχουμε βασικές ενστάσεις στο θέμα που αφορά στην προσθήκη ορόφων στα καταλύματα. Δεν μπορεί να έχουμε ένα γενικό μέτρο για όλες τις περιπτώσεις και πιστεύω ότι κάποια στιγμή θα προκύψουν οικολογικά και περιβαλλοντικά θέματα, όπως και θέματα αισθητικής, τα οποία δεν αντιμετωπίζονται με το παρόν νομοσχέδιο και τις ρυθμίσεις του. Σε ό,τι αφορά στον έλεγχο των καζίνων και την παράταση μισθώσεων ξενοδοχείων, αλλά και στην τουριστική εκπαίδευση, συμφωνούμε σε ορισμένα σημεία.

Με αυτές τις γενικές παρατηρήσεις, καταψηφίζουμε επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο, γιατί πιστεύουμε ότι πάσχει στην προσπάθειά του να αναβαθμίσει το πράγματι χαμηλό επίπεδο έρευνας και τελικώς θα προκύψουν τέτοιες καταστάσεις και τέτοια αποδυνάμωση της υπάρχουσας δομής, που στο τέλος του 2005 η ερευνητική υποδομή της Χώρας θα βρίσκεται σε τραγικά επίπεδα ».

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Στριφτάρης, μεταξύ άλλων, είπε:

« Κατ' αρχάς, θέλω να εκφράσω τη διαμαρτυρία του κόμματός μου, γιατί δεν μπορούν να έρχονται εδώ διατάξεις που δεν είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης. Δεν μπορεί πολεοδομικά διατάγματα να ρυθμίζονται από το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Αυτό που μας απασχολεί πραγματικά είναι μέχρι πού θα φτάσει η Κυβέρνηση την ολίσθησή της στο βασικό θέμα της έρευνας και της τεχνολογίας. Υπήρχε ένα νομοθετικό πλαίσιο με το ν. 1514/1985, όπου καθορίζονταν ουσιαστικά ορισμένα πράγματα για την έρευνα και την τεχνολογία. Αντί να δούμε τα αρνητικά αυτού του νόμου και να διορθώσουμε ορισμένα ζητήματα, ώστε να προχωρήσει, απεναντίας, ό,τι θετικό είχε το καταργούμε. Εδώ υπάρχουν δύο αντιλήψεις. Η μία λέει ότι για να προχωρήσει κάθε έρευνα πρέπει να βασιστεί στη βασική έρευνα - και είναι η αντίληψη με την οποία εμείς συμφωνούμε - ενώ η άλλη υποστηρίζει ότι πρέπει να καταργηθεί η βασική έρευνα και να δώσουμε την ευκαιρία στην ιδιωτική πρωτοβουλία να την αναπτύξει.

Είναι πραγματικά εξωφρενικό να συνδέεται το κριτήριο, αν κάποιος κάνει για ερευνητής ή όχι, με το αν μπορεί να προσελκύσει κεφάλαια στο ινστιτούτο έρευνας ή στο κέντρο έρευνας και να είναι κριτήριο βιωσιμότητας τα ιδιωτικά κονδύλια που θα εισρέουν. Η Κυβέρνηση δεν θέλει να διαθέτει ούτε μια δραχμή από τον κρατικό προϋπολογισμό για την έρευνα. Εμείς είμαστε της αντίληψης ότι η έρευνα πρέπει να πραγματοποιείται με δημόσιες δαπάνες, το προϊόν της έρευνας να είναι προϊόν του ελληνικού κράτους και όχι του κάθε ιδιώτη. Φυσικά, με τις ρυθμίσεις που προωθούνται, το προϊόν της έρευνας θα το καρπούται αυτός που θα χρηματοδοτήσει την έρευνα και μάλιστα στο ερευνητικό προσωπικό θα δημιουργηθούν τόσες και τέτοιες κατηγορίες, όπου όποιος έχει καλές διασυνδέσεις με το μεγάλο κεφάλαιο θα είναι ο καλός ερευνητής και θα γίνεται και διευθυντής στο ινστιτούτο.

Με το παρόν σχέδιο νόμου καταργούνται οι δημόσιες υπηρεσίες, η εποπτεία και ο έλεγχος από το κράτος. Ακόμα δίνεται το δικαίωμα στους ερευνητές να εμπορεύονται το προϊόν της έρευνας από μόνοι τους και για λογαριασμό αυτών που χρηματοδοτούν την έρευνα.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, νομίζω ότι ο αυταρχισμός και ο συγκεντρωτισμός του Υπουργού γίνεται πολύ μεγαλύτερος, ελέγχεται ασφυκτικά το ερευνητικό προσωπικό, δεν κατευθύνεται η έρευνα με βάση τις ανάγκες που έχει η ελληνική κοινωνία και δεν συνδέεται η έρευνα που κάνουν τα ερευνητικά ιδρύματα με την έρευνα που κάνουν τα πανεπιστήμια. Γιατί δεν κάνουμε αυτό που όλοι οι φορείς των ερευνητών ζητούν από το 1985 και μετά; Γιατί να μην εξισωθούν οι αμοιβές των ερευνητών με τις αμοιβές των πανεπιστημιακών, για να μην έχουν την ανάγκη να τρέχουν στον κάθε βιομήχανο για να βρουν χρήματα να κάνουν τα προγράμματα; Εάν σταματήσουν τα προγράμματα από την Ε.Ε., θα σταμα-

τήσει η έρευνα;

Εάν δεν προχωρήσει η έρευνα, θα είναι δύο τα αίτια. Το πρώτο θα είναι ότι οι δημόσιες δαπάνες παραμένουν καθηλωμένες στο 0,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, από τη στιγμή που σε όλες τις χώρες είναι μεγαλύτερες και το δεύτερο είναι ότι είχαμε εναποθέσει ό,τι ερευνητικό πρόγραμμα υπήρχε σε όποιους πόρους έρχονταν από την Ε.Ε.. Έτσι τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ιδρύματα προσπαθούσαν να πάρουν κάποιο κομμάτι από κάποιο πρόγραμμα, το οποίο άφηνε την έρευνα χωρίς να τελειώνει και τα προϊόντα της να μη μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ο ελληνικός λαός.

Επίσης, πριν από τρεις μήνες ψηφίσαμε το νόμο για την πώληση της περιουσίας του Ε.Ο.Τ. και τώρα έχουμε το νόμο που ψηφίσαμε τροποποιημένο. Μέχρι τότε θα ψηφίζουμε νόμους και μετά από λίγο θα τους τροποποιούμε; Η Κυβέρνηση θέλει να εκποιήσει η Ε.Τ.Β.Α. την περιουσία της στις βιομηχανικές ζώνες. Μετά θα μας φέρει τροπολογία για την εκποίηση των Ναυπηγείων του Σκαμαμαγκά και θα μας πει ότι όλα αυτά συνδέονται με την έρευνα και την τεχνολογία.

Για τους λόγους αυτούς, το Κ.Κ.Ε. θα καταψηφίσει επί της αρχής το νομοσχέδιο και θα καλέσει όλο τον ελληνικό λαό και την ερευνητική κοινότητα να αντισταθεί σ' αυτές τις μεθοδεύσεις που αποσκοπούν σε δύο βασικά πράγματα: Να αποποιηθεί το κράτος τις ευθύνες του για την ανάπτυξη της έρευνας στη χώρα μας και στο μέλλον η έρευνα να γίνεται μόνο με την ιδιωτική πρωτοβουλία.»

Η Ειδική Αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη – Αικατερινάρη, μεταξύ άλλων, είπε:

«Ο ν. 1514/85, που τροποποιείται με το παρόν νομοσχέδιο, όριζε ένα σαφές ερευνητικό σύστημα ακαδημαϊκού χαρακτήρα, που είχε ως κατεύθυνση να συνδέσει το χώρο της γνώσης και της επιστήμης με τη βασική, αλλά και την εφαρμοσμένη και τη βιομηχανική έρευνα.

Με το παρόν νομοσχέδιο το ενδιαφέρον μετατοπίζεται στη διάδοση και εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας και, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται σε αυτό, «με σκοπό την εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων είτε από τους ίδιους τους φορείς ή και τους εργαζόμενους σε αυτούς, είτε από τρίτους». Ερευνητική διαδικασία και ερευνητές, με το πρόσχημα της αποτελεσματικής σύνδεσης της έρευνας με την παραγωγή, ωθούνται σε ευκαιριακές επιχειρηματικές δραστηριότητες και τα ερευνητικά κέντρα κινδυνεύουν να μετατραπούν σε μέσο απορρόφησης κονδυλίων σε μια μαστιζόμενη υπό κρίση βιομηχανία ή επιχειρηματική δραστηριότητα. Στο βωμό, δηλαδή, της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής βιομηχανίας, τα ερευνητικά κέντρα χάνουν σημαντικό μέρος του ακαδημαϊκού τους χαρακτήρα, που επιτυχώς τους είχε προσδώσει ο ν. 1514/85.

Η ανταγωνιστικότητα στην έρευνα και στην κοινωνία της γνώσης αποκτά τα ευκαιριακά βραχυπρόθεσμα χαρακτηριστικά, όπως αυτά χαρακτηρίζουν την ανταγωνιστικότητα του επιχειρηματικού τομέα.

Οι ίδιοι οι ορισμοί του νομοσχεδίου αποδυναμώνουν το δημόσιο βασικό χαρακτήρα των ερευνητικών κέντρων και κάθε σύνδεσή τους με την κοινωνία, τα προβλήματα και τις ανάγκες ανάπτυξης.

Δεν γίνεται καμία αναφορά στις ήδη περιορισμένες δημόσιες δαπάνες για την έρευνα και την τεχνολογία.

Παράλληλα, τα ίδια τα φυσικά πρόσωπα, οι ερευνητές, πλήττονται και θεσμικά και επαγγελματικά. Πολλά θεσμοθετημένα αντικειμενικά ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως και τα ουσιαστικά προσόντα για την πρόσληψη και προαγωγή των ερευνητών, καθίστανται ασαφή και αλλοιώνονται, ενώ η παρέμβαση του Υπουργού σε κάθε διαδικασία και επίπεδο διοίκησης θα δημιουργήσει προβλήματα στη λειτουργία της ερευνητικής κοινότητας και στην αντικειμενική και συλλογική απόδοση κυρίως στον τομέα της εφαρμοσμένης και βιομηχανικής έρευνας, που απασχολεί το νομοθέτη.

Εγκαταλείπεται κάθε προσπάθεια σύνδεσης των ερευνητικών κέντρων με την πανεπιστημιακή έρευνα και τις μεταπτυχιακές σπουδές, ώστε μέσω κατάλληλων μηχανισμών να συνδεθούν και τα δύο κέντρα με την παραγωγή.

Ενώ τελικά οι επιδόσεις μέχρι σήμερα της ερευνητικής κοινότητας είναι ικανοποιητικές, όπως παραδέχεται η εισηγητική έκθεση και όπως απέδειξαν οι πρόσφατες διεθνείς αξιολογήσεις, το παρόν νομοσχέδιο, αντί να επανορθώνει, έρχεται να επιδεινώσει ακόμη περισσότερο την κατάσταση και για τους ερευνητές και για τα ερευνητικά κέντρα. Και τούτο, παρ' όλο που οι δημόσιες δαπάνες για την έρευνα (τελικά μόνο για τους μισθούς) είναι 0,5% του ΑΕΠ, δηλαδή τέσσερις φορές κατώτερες του αντίστοιχου μέσου όρου της Ε.Ε.. Για αυτό τελικά το νομοσχέδιο απορρίπτεται από το σύνολο σχεδόν της ερευνητικής κοινότητας και πρέπει είτε να αποσυρθεί για να ακολουθήσει ένας σε βάθος και ουσιαστικός διάλογος είτε να τροποποιηθεί σε πολλά και βασικά του σημεία.

Δημιουργεί βαθύτατη ανησυχία, μήπως έρχεται και αυτό το νομοσχέδιο να κατεδαφίσει ό,τι κατά ηρωικό τρόπο έχει παραμείνει ακόμη όρθιο και σωστό στην ελληνική πραγματικότητα και σε αυτά περιλαμβάνεται η ερευνητική δραστηριότητα, η λειτουργία της και η απόδοσή της.

Συνοψίζοντας τα προβλήματα,

- η αλλοίωση του δημόσιου χαρακτήρα των ερευνητικών κέντρων και η αποδυνάμωση των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών τους, όπως και της σύνδεσής τους με την πανεπιστημιακή έρευνα,

- η έλλειψη δημόσιων δαπανών και η αποκλειστική σχεδόν χρηματοδότηση των ερευνητικών προτάσεων που εμπλέκονται ευθέως με τη βιομηχανία,

- η αποδυνάμωση της βασικής έρευνας, που αποτελεί το θεμέλιο και της εφαρμοσμένης και βιομηχανικής έρευνας μακράς πνοής,

- η αποσύνδεση της έρευνας από κοινωνικά και ανθρωπιστικά προβλήματα και

- η ασάφεια των κριτηρίων και προσόντων για την επιλογή των κριτών και οι άμεσες παρεμβάσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης, όπως και η αποδυνάμωση της αποφασιστικής γνώμης του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου,

είναι τελικά τα βασικά σημεία που πρέπει να ανατραπούν ή να τροποποιηθούν στο νομοσχέδιο αυτό για το κεφάλαιο που αφορά στην έρευνα και τεχνολογία. Αν δεν γίνει αυτό, η ερευνητική κοινότητα, που διακρίθηκε και διακρίνεται για την πολύωρη με μεράκι, όραμα και σχέδιο δουλειά της και για την πραγματική σχέση της με την έρευνα, κινδυνεύει να αποκοπεί μέσω μιας ανεξέλεγκτης γραφειοκρατίας, που θα αποφασίζει και θα δια-

τάσσει τα περί επιστημονικής έρευνας και στο όνομα της ελεύθερης αγοράς και ιδιωτικής πρωτοβουλίας εν γένει θα ελέγχει και θα αποφασίζει για τα πάντα. Ακόμη και θετικά βήματα, όπως η διάρθρωση των επιστημονικών συμβουλίων σε οριζόντια θεματική βάση, κινδυνεύει να υποβαθμιστεί από την έλλειψη διοικητικών μηχανισμών υποστήριξης.

Η επιδιωκόμενη αποτελεσματική συμβολή της ερευνητικής διαδικασίας στη βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας, που μας ενδιαφέρει όλους, κινδυνεύει να υποτάξει την έρευνα σε μια βραχυπρόθεσμη βελτίωση των δεικτών παραγωγικότητας και παράλληλα να εμπορευματοποιήσει την ερευνητική διαδικασία, οδηγώντας την στη σπατάλη, αντί στην αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων του Γα ΚΠΣ.

Η ίδρυση Κέντρου Έρευνας και Τεχνολογίας Εθνικής Άμυνας είναι ένα θετικό βήμα, που θα απέδιδε αν ενεργοποιηθεί το Διυπουργικό Συντονιστικό Όργανο της έρευνας, πράγμα που δεν επιχειρείται μέσω του παρόντος νομοσχεδίου.

Απαράδεκτο θεωρούμε και στην ουσία του, αλλά και με τον τρόπο που εισάγεται σε ένα διαφορετικής κατεύθυνσης νομοσχέδιο, το άρθρο 14, όπου επιχειρείται να εκχωρηθεί στην ιδιωτική πρωτοβουλία, σταδιακά, το σύνολο των βιομηχανικών περιοχών που ανήκουν στην Ε.Τ.Β.Α..

Με το ατυχές και σε καμία περίπτωση ορθολογικό επιχείρημα ότι οι ΒΙ.ΠΕ. δεν αποτελούν τραπεζικό υποκείμενο, εκχωρούνται οι ΒΙ.ΠΕ., δηλαδή το «φιλέτο» και αποδυναμώνεται έτσι κάθε δυνατή επιβίωση ή συμβίωση της Ε.Τ.Β.Α. με την Εθνική Τράπεζα ως Τράπεζας του Ελληνικού Δημοσίου.

Γίνεται σαφές ότι επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και καλούμε την Κυβέρνηση να αναλογισθεί τις ευθύνες της για μη αναστρέψιμες αρνητικές καταστάσεις στον τομέα της ανώτατης παιδείας και της έρευνας που δημιουργούνται με τα τελευταία νομοσχέδια.»

Ο παριστάμενος Υπουργός Ανάπτυξης κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης, υποστηρίζοντας τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου και απαντώντας σε παρατηρήσεις μελών της Επιτροπής, μεταξύ άλλων, είπε:

«Μία βασική επιδίωξη του νομοσχεδίου είναι η χρηματοδότηση για τη δημιουργία επιχειρήσεων, οι οποίες αξιοποιούν και οδηγούν στην παραγωγή τα πορίσματα των ερευνητικών προγραμμάτων, κυρίως μέσω δύο τρόπων: Με κίνητρα που δίνουμε σε νέους επιστήμονες να βγουν στην αγορά και με τη χρηματοδότηση μέσω του κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών υψηλής τεχνολογίας. Και στα δύο αυτά είμαστε από τις τελευταίες χώρες και πρέπει επιτακτικά αυτά να γίνουν τώρα.

Δίνουμε, επίσης, κίνητρα στους ερευνητές και στα ερευνητικά κέντρα για να συμμετέχουν σε ανταγωνιστικά ερευνητικά προγράμματα, ιδιαίτερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδρύονται νέοι φορείς, όπως το Μουσείο για τη διάδοση των επιστημών και της τεχνολογίας κ.λπ.. Καθοριστικό σημείο για την πρόοδο της επιστήμης είναι η εξοικείωση της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νεολαίας με την πρόοδό της και τα επιτεύγματά της. Η Ελλάδα, με εξαίρεση ένα Τεχνικό Μουσείο που υπάρχει στη Θεσσαλονίκη, είναι η μοναδική ανεπτυγμένη χώρα, η οποία δεν έχει υποδομή επίδειξης της προόδου της επιστήμης. Εί-

ναι κάτι που χρειαζόμαστε επείγοντως.

Ιδρύεται, επίσης, ένας νέος ερευνητικός φορέας για τις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών, με στόχο την αξιοποίηση των σύγχρονων τάσεων, ιδιαίτερα για τις επιχειρήσεις, είτε στον τομέα της παραγωγής είτε στον τομέα του πολιτισμού ή της εκπαίδευσης.

Γίνεται ακόμη αναμόρφωση του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έρευνας, το οποίο γίνεται «Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας», με αυξημένες αρμοδιότητες σε θέματα ερευνητικής πολιτικής και με νέα μορφή. Σήμερα έχουμε πολλά ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα και καθένα από αυτά έχει δύο δομές: ένα διοικητικό συμβούλιο και ένα επιστημονικό συμβούλιο. Έτσι, όμως, το κατά περίπτωση επιστημονικό συμβούλιο παρεμβαίνει ακόμα και σε θέματα διοίκησης, ενώ θα έπρεπε να ασχολείται μόνο με την αξιολόγηση του ερευνητικού ινστιτούτου. Ταυτόχρονα ενισχύεται έτσι η πολυδιασπορά των ερευνητικών ινστιτούτων. Εμείς, ενώ διατηρούμε τα διοικητικά συμβούλια του κάθε ινστιτούτου, ενοποιούμε και δημιουργούμε ένα τομεακό επιστημονικό συμβούλιο για όλα τα ομοειδή ερευνητικά ινστιτούτα. Με τον τρόπο αυτόν υπάρχει διαρκής παρακολούθηση των επιστημονικών επιδόσεων σε όλα τα ομοειδή ινστιτούτα, τα οποία αξιολογούνται από τους ίδιους κριτές και αυτή η αξιολόγηση παίζει ρόλο στη χρηματοδότηση ενός εκάστου, έτσι ώστε να οξύνουμε τον ανταγωνισμό μεταξύ τους.

Η ερευνητική πολιτική, η οποία εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο, όχι μόνο δεν αναιρεί το δημόσιο χαρακτήρα, όχι μόνο δε φτωχαίνει τη χρηματοδότηση, όχι μόνο δεν αλλοιώνει το status των ερευνητών, αλλά αντίθετα εμπλουτίζει τις δυνατότητες και ευκαιρίες που έχει το ερευνητικό σύστημα και δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις για να εξακολουθήσει να διασυνδέεται το ελληνικό ερευνητικό σύστημα με το ερευνητικό γίγνεσθαι και να κατακτήσει ακόμα περισσότερες επιδόσεις.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου αφορά στην αναβάθμιση της αμυντικής έρευνας. Στις ΗΠΑ το 55% της χρηματοδότησης της έρευνας κάθε είδους προέρχεται από την άμυνα. Στην Ελλάδα το ποσοστό αυτό είναι 1%. Είμαστε οι τελευταίοι στη συμμετοχή των αμυντικών δαπανών στην ερευνητική χρηματοδότηση. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να αλλάξει, γι' αυτό και μετά από μια πολύμηνη συνεργασία που είχαμε με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας δημιουργούμε για πρώτη φορά στη χώρα μας ένα αναβαθμισμένο ερευνητικό σύστημα άμυνας και ταυτόχρονα δεσμεύουμε το 1% των εξοπλιστικών δαπανών για τη χρηματοδότηση της έρευνας και τεχνολογίας. Με τον τρόπο αυτόν αυξάνουμε και τη δημόσια χρηματοδότηση.

Το τρίτο μέρος του νομοσχεδίου αφορά ορισμένα ζητήματα, όπως τα βιομηχανικά ακίνητα, τα τουριστικά καταλύματα και διάφορα άλλα.

Για τα βιομηχανικά ακίνητα πρέπει να πούμε ότι οι βιομηχανικές περιοχές σε αρκετές περιπτώσεις είναι μία χρήσιμη υποδομή, σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις όμως είναι εγκαταλελειμμένες περιοχές. Ο λόγος είναι ότι ένα τραπεζικό ίδρυμα δεν είναι πλέον ο κατάλληλος φορέας διαχείρισης των βιομηχανικών υποδομών. Σε άλλες χώρες αναπτύσσεται ο τομέας των βιομηχανικών ακινήτων, δημιουργούνται σύγχρονες υποδομές δικτύων, όχι μόνο μεταφορικές και ενεργειακές, αλλά ηλεκτρονικές υποδομές, δημιουργούνται υποδομές εκθέσεων, αποθηκευτικών χώρων κ.λπ.. Δημιουργούμε, λοι-

πόν, μία νέα εταιρεία, η οποία θα σπεύσει να αναζητήσει ιδιωτικές επενδυτικές συμμετοχές, είτε μέσω Χρηματιστηρίου είτε μέσω στρατηγικών επενδυτών, ενώ ταυτόχρονα κάνουμε τις ίδιες τις εγκατεστημένες επιχειρήσεις να συμμετέχουν ουσιαστικά στη διατήρηση, χρηματοδότηση και ανάπτυξη των μέχρι τώρα βιομηχανικών περιοχών.

Όσον αφορά στα ξενοδοχεία, δίνουμε τη δυνατότητα λειτουργικής νομιμοποίησης των τουριστικών καταλυμάτων, επειδή έχουν πληρώσει τα αναλογούντα πρόστιμα αυθαίρετης δόμησης που είχαν, αλλά χωρίς να παίρνουμε άδεια πολεοδομικής αναγνώρισης. Δίνουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα να ασφαλιστούν και να ελεγχθούν και για την πυρόσβεση και για τη στατική επάρκεια, ώστε οι χρήστες να γνωρίζουν ότι τα καταλύματα αυτά πληρούν τις συνθήκες ασφαλείας.

Επίσης, επιτρέπουμε, χωρίς να αλλάζει ο συντελεστής δόμησης, το επίμηκες της δόμησης, να μπορεί να αναπτύσσεται το κτίριο μέχρις ενός ορίου καθ' ύψος, έτσι ώστε να προστατεύεται ο περιβάλλον χώρος.

Τέλος, όσον αφορά στο θέμα ελέγχου των καζίνο, εισάγουμε μία διάταξη, με την οποία ο έλεγχος ασκείται από κοινού από το Υπουργείο Οικονομικών και από το Υπουργείο Ανάπτυξης, διότι τα καζίνο παράγουν έσοδα για το Υπουργείο Οικονομικών και όλους τους οικονομικούς ελέγχους πρέπει να τους διενεργεί το Υπουργείο Οικονομικών. Ο έλεγχος των καζίνο αλλάζει ριζικά, αξιοποιώντας τη νέα τεχνολογία και την εμπειρία πολλών φορέων, έτσι ώστε να μην υπάρχουν μόνιμοι ελεγκτές και πολύ περισσότερο οι ελεγκτές και οι ελεγχόμενοι να μην είναι οι ίδιοι.

Θα αξιοποιηθεί κάθε δυνατή εμπειρία που υπάρχει διεθνώς σχετικά με τον έλεγχο των καζίνο. Τα καζίνο δεν ελέγχονται πια όπως την παλιά εποχή. Υπάρχουν ηλεκτρονικά και λογιστικά συστήματα, τα οποία επιτρέπουν σύγχρονες προσεγγίσεις στο θέμα του ελέγχου, κατά πολύ ακριβέστερες.

Αυτά προβλέπει το νομοσχέδιο και με μια πιο καλόπιστη ματιά θα βρει τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων, γιατί αυτά τα ζητήματα αφορούν στην πορεία της ευημερίας και απασχόλησης όλης της Χώρας και εύκολα θα μπορέσουν να πεισθούν όσοι θέλουν για τις προθέσεις και την αποτελεσματικότητα των διατάξεων.»

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Αλέξανδρος Καλαφάτης, μεταξύ άλλων, είπε:

«Η Ελλάδα έχει εθνική πολιτική για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, που με το παρόν νομοσχέδιο προσπαθούμε να την κάνουμε ακόμα καλύτερη. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε στο ζήτημα της έρευνας είναι ότι το επίπεδο της χρηματοδότησης δεν είναι ικανοποιητικό και το ότι η χρηματοδότηση γίνεται κυρίως από το δημόσιο τομέα, ενώ αντίστροφα ο ιδιωτικός τομέας ουσιαστικά απέχει.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρείται να υπάρξει αποτελεσματικότερος συντονισμός στην ερευνητική πολιτική.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίως, ενώ κατηγορούσε την Κυβέρνηση ότι δεν προσπαθεί να συνδέσει την έρευνα με την παραγωγή, σήμερα, που επιχειρείται αυτό, μεμψιμοιρεί. Δεν καταλαβαίνω γιατί, επί της αρχής, έστω με επιφύλαξη, δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο, που πρέπει να παραδεχτούμε πως είναι προς την ορθή κατεύθυνση και εισάγει πολλά καινούργια στοιχεία.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν καταργεί ούτε περιορίζει

τη χρηματοδότηση της δημόσιας και ακαδημαϊκής έρευνας, αλλά, αντιθέτως, δίνει και κίνητρα σε όσους επιθυμούν να αξιοποιήσουν οικονομικά τα ερευνητικά αποτελέσματα.

Τα στοιχεία που έχουμε δείχνουν πως η χρηματοδότηση για έρευνα, που υπάρχει στα Α.Ε.Ι., είναι το μισό της γενικής χρηματοδότησης που υπάρχει στο σύνολο της οικονομίας μας. Τα επίσημα στοιχεία του Ο.Ο.Σ.Α. για τις ερευνητικές δαπάνες δείχνουν ξεκάθαρα ότι η Ελλάδα μπορεί να έχει χαμηλό ποσοστό επί του Α.Ε.Π. για δαπάνες που αφορούν στην έρευνα, όμως, οι μισές απ' αυτές διατίθενται για ερευνητικές εργασίες στα Α.Ε.Ι. Αυτό δεν καταργείται.

Δεν πρέπει να συγχέουμε την αυτονομία στη διαχείριση των πόρων από δημόσιους οργανισμούς και Α.Ε.Ι. με τη μη χρηματοδότηση αυτών των οργανισμών.

Ειπώθηκε, επίσης, ότι εάν σταματήσει η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για έρευνα, τότε θα σταματήσει και η εθνική έρευνα. Το παρόν νομοσχέδιο ακριβώς επιχειρεί να εντάξει και την επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα της έρευνας. Εάν δεν υπάρξει χρηματοδότηση από ευρωπαϊκές πιστώσεις ερευνητικών προγραμμάτων, είναι ηλίου φαινότατο ότι θα συνεχίσουμε τα προγράμματα αυτά και από το δημόσιο προϋπολογισμό, αλλά κυρίως από την ίδια την επιχείρηση.

Εμείς προφανώς δεν επιχειρούμε να υποκαταστήσουμε το σύνολο της έρευνας από τη βιομηχανική έρευνα. Αυτό είναι μια λανθασμένη αντίληψη και δε νομίζω ότι προκύπτει μέσα από το νομοσχέδιο, εκτός εάν δεν το βλέπουμε από τις σωστές οπτικές γωνίες. Είμαστε αντίθετοι στην αντίληψη που λέει ότι η έρευνα πρέπει να γίνεται μόνο από το δημόσιο φορέα, από το κράτος. Αυτή η τακτική οδηγεί σε μη ανταγωνιστικές οικονομίες και ιστορικά είναι ένας από τους λόγους που οδήγησαν τη Σοβιετική Ένωση σε κατάρρευση.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι να δημιουργήσουμε τη σύγχρονη ελληνική ψηφιακή οικονομία, αυτή που θα κυριαρχεί σε 10 – 15 χρόνια όχι μόνο στην ελληνική, αλλά και στην παγκόσμια οικονομία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επιχειρήσουμε την τεχνολογική σύγκλιση με τις αναπτυσσόμενες χώρες, πρέπει να δημιουργήσουμε ρυθμιστικό θεσμικό πλαίσιο και πρέπει να δημιουργήσουμε νέες επιχειρήσεις, να βάλουμε νέους πρωταγωνιστές στο «παιχνίδι», να δημιουργήσουμε έρευνα. Σήμερα έχουμε επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας ή αντίστοιχα επιχειρήσεις χαμηλής τεχνολογίας. Αυτό σημαίνει ότι η υψηλή τεχνολογία αποτελεί πλέον συστατικό στοιχείο της επιχείρησης και έτσι πρέπει να πορευτούμε.

Το διαδίκτυο μέχρι πριν λίγο καιρό αποτελούσε τη βιτρίνα για μία επιχείρηση, για ένα προϊόν. Σήμερα δεν είναι η βιτρίνα, αλλά είναι το περιβάλλον της επιχείρησης, συνδιαμορφώνει την επιχείρηση και δημιουργεί μιας άλλης μορφής επιχείρηση. Η τεχνολογία, η πληροφορία, η επικοινωνία πρέπει να χαρακτηρίζουν τη δομή και τη διάρθρωση μιας επιχείρησης, για να μπορεί αυτή να σταθεί και να συνεισφέρει στο διεθνή ανταγωνισμό.

Η ελληνική επιχείρηση βρίσκεται πολύ πίσω σ' αυτούς τους τομείς και δεν ενσωματώνει την τεχνολογία, δε χρησιμοποιεί το δίκτυο, δεν πληροφορείται. Πρέπει να πάμε γρήγορα μπροστά, αλλιώς θα βρεθούμε στο περιθώριο. Για τη νέα οικονομία το Υπουργείο Ανάπτυξης έχει δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Προσπαθούμε να δη-

μιουργήσουμε ένα σύγχρονο ευνοϊκό ψηφιακό περιβάλλον, δημιουργώντας υποδομές σε όλους τους τομείς, δημιουργώντας ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που να διέπει, ακριβώς, τη σύγχρονη επιχείρηση.

Πρέπει να επισημάνουμε, επίσης, πως υπάρχει η τάση της παγκόσμιας εξάρτησης και αλληλεξάρτησης και αυτά αποτελούν μορφές της σημερινής παγκοσμιοποιημένης πραγματικότητας. Εμείς δεν πρέπει σ' αυτήν την αλληλεξάρτηση να υποταχθούμε αμαχητί, πρέπει να είμαστε παθητικοί δέκτες ή χρήστες των διεθνών επιτευγμάτων.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα οργανικό και σημαντικό κομμάτι της συνολικής μας πολιτικής για τη νέα οικονομία.

Είναι η προσπάθεια σύνδεσης της έρευνας με την παραγωγή. Αυτή η σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα των εύρωστων οικονομιών. Εάν θέλουμε μία οικονομία να είναι ανταγωνιστική στις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις, απαραίτητο στοιχείο είναι η σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή. Προφανώς η αξία της καθαρής έρευνας είναι αναμφισβήτητη, αλλά επίσης η μη σύνδεση της έρευνας με την τεχνολογία είναι σημαντικό μειονέκτημα για την επιχείρηση.

Η μη σύνδεση της έρευνας με την επιχείρηση και η μη αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων είναι χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ελληνικής οικονομίας και εξ αυτού του λόγου υπάρχει μειωμένη ανταγωνιστικότητα στην ελληνική οικονομία και εξάρτηση από ξένες πηγές τεχνολογίας.

Παράλληλα, οι ελληνικοί ερευνητικοί οργανισμοί παρουσιάζουν μια ικανότητα, διαπρέπουν στο εξωτερικό, ανταγωνίζονται ξένους επενδυτές. Ταυτόχρονα, τα ερευνητικά επιτεύγματα, ενώ δεν αξιοποιούνται στο εσωτερικό, αξιοποιούνται στο εξωτερικό. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία αξιολογή σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή. Θα αναφέρω τρία σημεία. Η βιομηχανία πραγματοποιεί έρευνα χρησιμοποιώντας τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα. Η ελληνική επιχείρηση συγχρηματοδοτεί ερευνητικά προγράμματα, τα οποία γίνονται μαζί με τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. και επίσης, συγχρηματοδοτούνται κοινοπραξίες επιχειρήσεων με τα Α.Ε.Ι. και άλλους ερευνητικούς οργανισμούς. Παρ' όλα αυτά, όμως, η ερευνητική δαπάνη των επιχειρήσεων ως ποσοστό του Α.Ε.Π., η δημιουργία νέων επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, όπως και η δημιουργία νέων επιχειρήσεων έντασης γνώσης είναι τα χαμηλότερα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το νομοσχέδιο έχει τρία κεφάλαια. Στο πρώτο μέρος προσπαθούμε να κάνουμε κάποιες παρεμβάσεις στον υπάρχοντα νόμο 1514. Συμπληρώνουμε την αποστολή των δημόσιων ερευνητικών φορέων, θέτουμε κριτήρια πρόσληψης και παραγωγής ερευνητών για οικονομική αξιοποίηση των εργασιών τους, δίνουμε κίνητρα για να αξιοποιήσουν τα ερευνητικά αποτελέσματα, δημιουργούμε την υποδομή για να δημιουργηθούν οι κατάλληλες επιχειρήσεις, δηλαδή, επιστημονικά – τεχνολογικά πάρκα, θερμοκοιτίδες επιχειρήσεων.

Στο δεύτερο μέρος γίνεται μια προσπάθεια αναμόρφωσης του πλαισίου λειτουργίας της αμυντικής έρευνας, παρατηρώντας τον όγκο χρηματοδοτήσεως που αφορά σε εξοπλιστικά προγράμματα, ως προς τον ερευνητικό τομέα, τα οποία μένουν ανεκμετάλλευτα.

Τέλος, θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις που αφορο-

ύν στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου. Η μία έχει σχέση με την απόσπαση του κλάδου των βιομηχανικών περιοχών από την Ε.Τ.Β.Α., η οποία γίνεται για δύο κυρίως λόγους. Ο ένας λόγος έχει σχέση με την ίδια τη λειτουργία της Ε.Τ.Β.Α., η οποία προσέφερε ένα σημαντικό έργο στον τομέα των βιομηχανικών περιοχών. Σήμερα έχει μετεξελιχθεί και πρέπει η λειτουργία της από εδώ και πέρα να αφορά καθαρά χρηματοπιστωτικές εργασίες και θα πρέπει να απελευθερωθεί από εργασίες που δεν ανήκουν σε αυτόν τον τομέα, όπως είναι η χρήση, η λειτουργία και η διαχείριση των ελληνικών βιομηχανικών περιοχών. Εξάλλου, δίνεται η δυνατότητα να δημιουργηθεί μια ανώνυμη εταιρεία, η οποία θα έχει αποκλειστικό ρόλο να διαχειρίζεται τις βιομηχανικές περιοχές. Νομίζω ότι αυτός ο διαχωρισμός της Ε.Τ.Β.Α. από τα «Ελληνικά Βιομηχανικά Ακίνητα» θα δώσει τη δυνατότητα για καλύτερη λειτουργία όλων των χώρων και δημιουργίας νέων, σύμφωνα με το νέο νομικό πλαίσιο.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά στη ρύθμιση πάγιων αιτημάτων του Ε.Ο.Τ. και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων, όπως επίσης και των οργανωμένων φορέων καταλυμάτων. Δεν κάνουμε τίποτα παραπάνω από το να διευθετούμε αιτήματα.»

Η Επιτροπή έκανε δεκτές τροποποιήσεις και νομοτεχνικές βελτιώσεις, που πρότειναν ο Υπουργός και ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ.κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης και Αλέξανδρος Καλαφάτης, αντίστοιχα και Βουλευτές – μέλη της Επιτροπής, καθώς και τις υπ' αριθμ. 461/13, 462/14, 463/15 και 471/18 τροπολογίες.

Στη συνέχεια το σχέδιο νόμου έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του.

Τα πρακτικά των συνεδριάσεων ευρίσκονται στη Γραμματεία της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου και είναι στη διάθεση των κ.κ. Βουλευτών.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αφού έλαβε υπόψη, κατά την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης « Σύνδεση έρευνας και τεχνολογίας με την παραγωγή και άλλες διατάξεις», τις αγορεύσεις του κ. Ευτύχιου Κοντομάρη, ως εισηγούμενου την ψήφιση του σχεδίου νόμου εκ μέρους του Κόμματος της Πλειοψηφίας, του Εισηγητή της Μειοψηφίας κ. Νικόλαου Τσιαρτσιώνη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνα Στριφτάρη, της Ειδικής Αγορήτριας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και εισηγείται την ψήφισή του από τη Βουλή, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή και τους παρισταμένους Υπουργό και Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Νικόλαο Χριστοδουλάκη και κ. Αλέξανδρο Καλαφάτη, αντίστοιχα.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Σύνδεση έρευνας και τεχνολογίας με την παραγωγή και άλλες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ Α

Άρθρο 1
Τροποποίηση των διατάξεων του ν. 1514/1985

Οι διατάξεις υπό στοιχεία στϑ και ζϑ του άρθρου 2 του ν. 1514/1985 (ΦΕΚ13 Αϑ) αντικαθίστανται ως εξής:

«στ) Ερευνητικός φορέας θεωρείται το νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει ως κύριο σκοπό την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα, σε συνδυασμό με την πειραματική ανάπτυξη και επίδειξη, καθώς και τη διάδοση και εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας, μέσω της οικονομικής εκμετάλλευσης των αποτελεσμάτων είτε από τους ίδιους ή και τους εργαζόμενους σε αυτούς είτε από τρίτους.

ζ) Τεχνολογικός φορέας θεωρείται το νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει ως κύριο σκοπό την ανάπτυξη τεχνολογικών υποδομών και δραστηριοτήτων και την παροχή επιστημονικών, τεχνολογικών και τεχνικών υπηρεσιών προς τρίτους (αναλύσεων, μετρήσεων, δοκιμών, πληροφόρησης, συμβουλών, προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας και άλλες). Ένας φορέας μπορεί να είναι ταυτόχρονα ερευνητικός και τεχνολογικός.

Οι διατάξεις του ν. 1514/1985, όπως κάθε φορά ισχύουν, και όλες οι διατάξεις, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα έρευνας και τεχνολογίας, εφαρμόζονται στους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Ε.Τ., καθώς και σε όσους άλλους φορείς από ειδικές διατάξεις αυτό προβλέπεται.

Η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας θεωρείται τεχνολογικός φορέας, διατηρώντας το νομικό της καθεστώς της δημόσιας υπηρεσίας.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο Υπουργείο Ανάπτυξης συνιστάται «Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Σ.Ε.Τ.)». Εφεξής, όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται το Εθνικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Έρευνας (Ε.Γ.Σ.Ε.), νοείται το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Σ.Ε.Τ.). Ως μέλη του Ε.Σ.Ε.Τ. διορίζονται, με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, όλα τα μέλη των Τομεακών Επιστημονικών Συμβουλίων. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο πρόεδρος και οι αντιπρόεδροι του Ε.Σ.Ε.Τ., καθώς και επιπλέον έως δέκα (10) μέλη από τον ακαδημαϊκό και επιχειρηματικό χώρο.

Τα μέλη του Ε.Σ.Ε.Τ. κατανέμονται σε επιτροπές:

- α) επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής,
- β) κρίσης των διευθυντών των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων.

Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ρυθμίζονται η σύνθεση των παραπάνω επιτροπών, οι αρμοδιότητές τους, καθώς και θέματα απαρτίας και λειτουργίας τους. Γραμματειακή υποστήριξη στη λειτουργία του Ε.Σ.Ε.Τ. παρέχεται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας. Η συμμετοχή στα έργα της Γραμματείας δεν αποτελεί δεύτερη θέση ή απασχόληση στο δημόσιο τομέα.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο Υπουργός Ανάπτυξης συγκροτεί τον εθνικό κατάλογο κριτών ύστερα από γνώμη του Ε.Σ.Ε.Τ.. Ως κριτές εγγράφονται αυτοδικαίως διευθυντές ερευνητικών κέντρων και των ινστιτούτων τους, διευθυντές αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων, καθηγητές και αναπληρωτές καθηγητές Α.Ε.Ι., ερευνητές Αϑ και Βϑ βαθμί-

δας. Επίσης, μπορεί να εγγράφονται επίκουροι καθηγητές, ερευνητές Γϑ βαθμίδας, καθηγητές Τ.Ε.Ι., καθώς και στελέχη του ευρύτερου παραγωγικού τομέα, κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, με δεκαετή τουλάχιστον πείρα σε ερευνητικές δραστηριότητες, από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Οι υποψηφιότητες των μη αυτοδικαίως εγγραφόμενων για συμμετοχή στον κατάλογο κριτών είτε υποβάλλονται με έγγραφη αίτηση από τους ενδιαφερόμενους είτε προτείνονται από οποιονδήποτε ερευνητή ερευνητικού ή τεχνολογικού φορέα ή επιχείρησης. Η αίτηση, στην οποία γίνεται περιγραφή της ειδικότητας του υποψηφίου, συνοδεύεται από βιογραφικό σημείωμα. Ο πιο πάνω κατάλογος κριτών δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αποτελεί τον «Εθνικό Πίνακα Κριτών».

Μέλη της ακαδημαϊκής και της ερευνητικής κοινότητας προκειμένου να συμμετέχουν σε επιτροπές αξιολόγησης πρέπει να έχουν βαθμό ανώτερο ή ίσο του αξιολογούμενου εφόσον είναι μέλη ΔΕΠ ή ερευνητές ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων.»

Οι παράγραφοι 3, 4, 5 και 8 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985 καταργούνται και αναριθμούνται οι παράγραφοι 6 και 7 ως παράγραφοι 3 και 4.

4. Μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 4, όπως αναριθμήθηκε, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι Διευθυντές Ερευνητικών Κέντρων και αυτοτελών Ερευνητικών Ινστιτούτων συνέρχονται σε Σύνοδο, με σκοπό το συντονισμό των δραστηριοτήτων των εποπτευόμενων από τη Γ.Γ.Ε.Τ. ερευνητικών φορέων και την εφαρμογή της επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής του Υπουργείου Ανάπτυξης. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ορίζονται οι λεπτομέρειες λειτουργίας της Συνόδου.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 1514/1985 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Βιομηχανικές επιχειρήσεις και άλλες παραγωγικές μονάδες φυσικών ή νομικών προσώπων οποιασδήποτε φύσεως και μορφής του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα που λειτουργούν στη χωρική αρμοδιότητα καθεμιάς των διοικητικών περιφερειών του Κράτους, μπορούν μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος της οικείας Περιφέρειας ή και του Υπουργείου Ανάπτυξης, να υποβάλλουν προτάσεις για χρηματοδότηση (επιχορήγηση ή συνδρομή) αυτών από προγράμματα και άλλα χρηματοδοτικά σχήματα που διαχειρίζεται η Περιφέρεια.

Το π.δ. 274/2000 (ΦΕΚ 225 Αϑ) εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή. Όπου στο διάταγμα αναφέρεται η Γ.Γ.Ε.Τ. και ο Γενικός Γραμματέας αυτής, νοείται για την ανάλογη εφαρμογή η οικεία Περιφέρεια και ο Γενικός Γραμματέας αυτής αντίστοιχα.»

6. Το άρθρο 8 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 8

Ερευνητικοί φορείς του δημόσιου τομέα

1. Οι ερευνητικοί φορείς που εποπτεύει η Γ.Γ.Ε.Τ. διακρίνονται σε Ερευνητικά Κέντρα και σε αυτοτελή Ερευνητικά Ινστιτούτα.

2. Τα Ερευνητικά Κέντρα έχουν αντικείμενο που αναφέρεται σε περισσότερες περιοχές της επιστήμης και της τεχνολογίας. Τα κέντρα αυτά συναπαρτίζονται από ινστιτούτα με αντικείμενο είτε την παραγωγή γνώσεων

και ανάπτυξη εφαρμογών από ορισμένη επιστημονική περιοχή είτε τη διεπιστημονική αντιμετώπιση τεχνολογικών και αναπτυξιακών προβλημάτων της χώρας σε συγκεκριμένους τομείς αναγκών και την επίλυση προβλημάτων της παραγωγικής διαδικασίας και της κοινωνικής ανάπτυξης.

3. Τα αυτοτελή Ερευνητικά Ινστιτούτα έχουν αντικείμενο είτε την παραγωγή γνώσεων και ανάπτυξη εφαρμογών σε ορισμένη επιστημονική περιοχή είτε τη διεπιστημονική αντιμετώπιση τεχνολογικών και αναπτυξιακών προβλημάτων της χώρας σε συγκεκριμένο τομέα και την επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων της παραγωγικής διαδικασίας και της κοινωνικής ανάπτυξης. Τα Ερευνητικά Ινστιτούτα μετά από μια περίοδο πιλοτικής ανάπτυξης, που προσδιορίζεται με το ιδρυτικό τους προεδρικό διάταγμα, αξιολογούνται και με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από γνωμοδότηση του Ε.Σ.Ε.Τ., καθορίζεται είτε η ένταξή τους σε Ερευνητικό Κέντρο ή η μετατροπή τους σε Ερευνητικό Κέντρο με διεύρυνση των αντικειμένων τους είτε η κατάργησή τους. Για τα ήδη λειτουργούντα με τίτλο Ανεξάρτητα Ερευνητικά Ινστιτούτα η περίοδος αυτή είναι διετής από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

4. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρονται «Εθνικά Ερευνητικά Κέντρα» και «Ανεξάρτητα Ερευνητικά Ινστιτούτα» νοούνται τα πιο πάνω «Ερευνητικά Κέντρα» και «Αυτοτελή Ερευνητικά Ινστιτούτα» αντίστοιχα.

5. Για την εκπλήρωση της αποστολής τους τα ερευνητικά κέντρα και τα αυτοτελή ερευνητικά ινστιτούτα μπορεί να δημιουργούν ειδικές βοηθητικές μονάδες τεχνικής υποστήριξης με απόφαση του διοικητικού τους συμβουλίου ή του διευθυντή τους αντίστοιχα.»

7. Οι παράγραφοι 1 και 6 του άρθρου 9 του ν. 1514/1985 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Τα Ερευνητικά Κέντρα και τα Κέντρα Τεχνολογικής Έρευνας που εποπτεύονται από τον Υπουργό Ανάπτυξης συνιστώνται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 25 του νόμου αυτού και μπορεί να είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.»

«6. Ο Διευθυντής του Κέντρου πρέπει:

α. Να έχει την ιθαγένεια χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Ανάπτυξης μπορεί, κατ' εξαίρεση, ο Διευθυντής να έχει την ιθαγένεια τρίτης χώρας.

β. Να είναι επιστήμονας με διεθνές κύρος, διοικητική πείρα και ερευνητική και τεχνολογική δραστηριότητα σχετική με ένα ή περισσότερα από τα αντικείμενα του Κέντρου, με συμβολή στην προσέλκυση χρηματοδοτήσεων για ερευνητικά και τεχνολογικά προγράμματα ή έργα και στην εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας.

γ. Να έχει τα προσόντα διορισμού σε θέση βαθμίδας Αα ερευνητή.

δ. Να γνωρίζει επαρκώς την ελληνική γλώσσα, εκτός των περιπτώσεων που διορίζεται κατ' εφαρμογή ειδικού νόμου.

ε. Να μην έχει συμπληρώσει, κατά την ημέρα που προκηρύσσεται η πλήρωση της θέσης, το 62ο έτος της ηλικίας του.»

8. Η παράγραφος 12 του άρθρου 9 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης που δη-

μοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συγκροτείται, Τομεακό Επιστημονικό Συμβούλιο (Τ.Ε.Σ.), για κάθε τομέα επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής που καλύπτει δραστηριότητες ενός ή περισσότερων ινστιτούτων των ερευνητικών κέντρων ή αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων. Κάθε Τ.Ε.Σ. αποτελείται από τον Πρόεδρο και τέσσερα ως έξι μέλη, τα οποία είναι επιστήμονες με διεθνώς αναγνωρισμένο κύρος και μακρόχρονη ερευνητική και επαγγελματική πείρα στο δημόσιο ή και στον ιδιωτικό τομέα, στο αντικείμενό τους. Η θητεία των μελών των Τ.Ε.Σ. είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται μία μόνο φορά με όμοια απόφαση.

Τα Τ.Ε.Σ. έχουν τις εξής αρμοδιότητες:

α. Παρακολουθούν τα ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα των ινστιτούτων που υπάγονται στον τομέα ευθύνης τους και υποβάλλουν σχετική γνώμη στον Υπουργό Ανάπτυξης.

β. Αποτιμούν το ερευνητικό έργο των ινστιτούτων αυτών, σε συσχετισμό με την επιστημονική και τεχνολογική πολιτική του Υπουργείου Ανάπτυξης.

γ. Καταρτίζουν, ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. του Κέντρου ή του Διευθυντή του αυτοτελούς Ερευνητικού Ινστιτούτου, για κάθε ινστιτούτο κατάλογο επιστημόνων για την αποτίμηση του ερευνητικού έργου του ινστιτούτου και τον υποβάλλουν για έγκριση στον Υπουργό Ανάπτυξης. Ο κατάλογος περιλαμβάνει ερευνητές διεθνούς κύρους, κατά προτίμηση από το εξωτερικό, και ανώτερα στελέχη του παραγωγικού χώρου.

δ. Γνωμοδοτούν για την κατάρτιση ανά ινστιτούτο από το Δ.Σ. του Κέντρου ή του Διευθυντή του αυτοτελούς Ερευνητικού Ινστιτούτου, καταλόγου επιστημόνων για τις επιτροπές κρίσης ερευνητών του άρθρου 16 παράγραφος 3 του ν. 1514/1985.

ε. Γνωμοδοτούν σε κάθε ερώτημα του Υπουργού Ανάπτυξης ή των διοικήσεων των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων.

στ. Μέχρις εκδόσεως της ως άνω υπουργικής απόφασης τα Ε.Σ. και Ε.Σ.Ι. συνεχίζουν να λειτουργούν, η δε θητεία των μελών τους παρατείνεται αναδρομικά κατά περίπτωση.»

9. Η παράγραφος 13 του άρθρου 9 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Το Επιστημονικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο (Ε.Γ.Σ.) του άρθρου 10 παρ. 4 του ν. 1514/1985 εξακολουθεί να υφίσταται.

Η παράγραφος 4, η τελευταία πρόταση της παραγράφου 12, οι διατάξεις αα, ββ και εε της παραγράφου 13 του άρθρου 9 του ν. 1514/1985 επαναφέρονται σε ισχύ ως είχαν προ της δημοσίευσης του ν. 2115/1993 (ΦΕΚ 15 Αα) καταργουμένου του άρθρου 32 αυτού.»

10. Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Ε.Σ.Ε.Τ., τα Ερευνητικά Κέντρα μπορεί να υποδιαιρούνται σε ινστιτούτα κατά τομέα επιστημονικής εξειδίκευσης ή και διεπιστημονικό τομέα που εξυπηρετεί ομάδα οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων.»

11. Στις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 11 του ν. 1514/1985 γίνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Στην παράγραφο 2, μετά την περίπτωση γα προστίθεται περίπτωση δα ως εξής:

«δ) την προώθηση της εφαρμογής και παραγωγικής αξιοποίησης των αποτελεσμάτων της έρευνας ή την

αξιοποίησή τους από όργανα λήψης αποφάσεων στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα», και η τελευταία πρώην δα περίπτωση μετονομάζεται σε εα.

β. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την αξιολόγηση των ενδιαφερομένων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, ύστερα από γνώμη της αρμόδιας επιτροπής του Ε.Σ.Ε.Τ., ειδική επιτροπή κριτών από πέντε τουλάχιστον επιστήμονες με ανεγνωρισμένο κύρος, γνώση των ερευνητικών αντικειμένων, των πεδίων ειδίκευσης του ινστιτούτου και επαρκή πείρα σε θέματα αξιοποίησης των αποτελεσμάτων της έρευνας και διοίκησης φορέων ή ερευνητικών ομάδων. Η επιτροπή αυτή υποβάλλει στον Υπουργό Ανάπτυξης πίνακα κατά την σειρά αξιολόγησης των υποψηφίων με αιτιολογημένη έκθεση. Για την αξιολόγησή τους λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη και η γνώμη του συνόλου των ερευνητών του Ινστιτούτου, η οποία διατυπώνεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται ειδικά στον εσωτερικό κανονισμό του Ινστιτούτου. Αν η γνώμη των ερευνητών δεν διατυπωθεί στην προθεσμία που προβλέπεται στον εσωτερικό κανονισμό, ο πίνακας καταρτίζεται χωρίς αυτή. Ο Υπουργός, με απόφασή του, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, διορίζει υποχρεωτικά ως Διευθυντή έναν εκ των τριών πρώτων από τον οικείο πίνακα. Σε περίπτωση διορισμού Διευθυντή Ινστιτούτου που είναι ενταγμένο σε Κέντρο, διορίζεται υποχρεωτικά ο πρώτος του πίνακα.»

12. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 15 του ν. 1514/1985 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Ερευνητές είναι επιστήμονες, κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, που εργάζονται για την παραγωγή ή βελτίωση γνώσεων και την εφαρμογή τους για την παραγωγή προϊόντων, διατάξεων (devices), διαδικασιών, μεθόδων και συστημάτων, ενώ μπορούν να παρέχουν και εκπαιδευτικό και διοικητικό έργο. Ανάλογα με το ερευνητικό έργο τους, τη διεθνή αναγνώρισή τους και τη συμβολή τους στην εκμετάλλευση των επιστημονικών και τεχνολογικών γνώσεων, οι ερευνητές κατατάσσονται σε τέσσερις βαθμίδες: Αα, Βα, Γα και Δα.

Τα ελάχιστα προσόντα που απαιτούνται για τον αρχικό διορισμό του ερευνητή σε κάθε βαθμίδα είναι τα εξής:

- Για τη βαθμίδα Δα απαιτούνται γνώσεις και αποδεδειγμένη ικανότητα για υπεύθυνη εκτέλεση μιας φάσης ή ενός τμήματος έργου έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, που προκύπτουν από προσκομιζόμενα στοιχεία.

- Για τη Γα βαθμίδα απαιτείται ο ερευνητής να έχει τεκμηριωμένη ικανότητα να σχεδιάζει και να εκτελεί έργα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, να κατανέμει τμήματα ή φάσεις του έργου σε άλλους ερευνητές και να τους καθοδηγεί ή επιβλέπει. Επίσης απαιτείται να έχει κάνει πρωτότυπες δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά διεθνώς αναγνωρισμένα ή και να έχει διεθνή διπλώματα ευρεσιτεχνίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Σε περίπτωση που εκκρεμούν αιτήσεις έρευνας και εξέτασης για χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας, λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις του αρμόδιου γραφείου βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

- Για τη Βα βαθμίδα απαιτείται ο ερευνητής να έχει τεκμηριωμένη ικανότητα να οργανώνει και να διευθύνει προγράμματα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, να συντονίζει και να κατευθύνει την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στα επί μέρους έργα του προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, να αναζητεί

και να προσελκύει οικονομικούς πόρους από εξωτερικές πηγές για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του ινστιτούτου ή του κέντρου και να προωθεί πρωτοποριακές ιδέες στην επιστήμη και την τεχνολογία. Επίσης απαιτείται να έχει κάνει πρωτότυπες δημοσιεύσεις σε επιστημονικά και τεχνικά περιοδικά διεθνώς αναγνωρισμένου κύρους ή να έχει διεθνή διπλώματα ευρεσιτεχνίας και να έχει προσφέρει στην πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας και των εφαρμογών τους συμβολή αναγνωρισμένη από άλλους ερευνητές.

- Για την Αα βαθμίδα απαιτείται ο ερευνητής να έχει αποδεδειγμένη ικανότητα να αναπτύσσει την έρευνα και τις εφαρμογές της σε νέους τομείς, να συντονίζει δραστηριότητες σε ευρύτερα πεδία έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, να συμβάλλει στη χάραξη ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής και την ανάπτυξη ερευνητικών οργανισμών με την προσέλκυση εξωτερικών χρηματοδοτήσεων, να έχει αναγνωριστεί διεθνώς για τη συμβολή του σε επιστημονικούς και τεχνολογικούς τομείς της ειδικότητάς του, να έχει συμβάλει στη διάδοση και εφαρμογή της παραγόμενης από την έρευνα γνώσης, να έχει πλούσιο συγγραφικό έργο σε μονογραφίες ή δημοσιεύσεις σε περιοδικά διεθνώς αναγνωρισμένου κύρους ή και σημαντικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

3. Για κάθε βαθμίδα απαιτούνται και τα προσόντα όλων των προηγούμενων βαθμίδων. Πρόσθετα προσόντα, ιδιαίτερα σε σχέση με τη συμβολή του υποψηφίου στη διάδοση και οικονομική εκμετάλλευση της νέας γνώσης, μπορεί να προβλεφθούν στους εσωτερικούς κανονισμούς των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων.

4. Οι προβλεπόμενες θέσεις ερευνητών είναι κοινές ως προς όλες τις βαθμίδες (Αα, Βα, Γα, Δα). Οι Διευθυντές Ερευνητικών Κέντρων, ινστιτούτων τους και αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων θεωρείται ότι κατέχουν με το διορισμό τους προσωποπαγή θέση ερευνητή Αα για όλες τις συνέπειες. Η διαδικασία επιλογής για διορισμό των Διευθυντών Ερευνητικών Κέντρων και των Ινστιτούτων τους, καθώς και των Διευθυντών των αυτοτελών Ερευνητικών Ινστιτούτων, μπορεί να αρχίζει έξι μήνες πριν από τη λήξη της θητείας του υπηρετούντος Διευθυντή.»

13. Στο άρθρο 15 του ν. 1514/1985 προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Οι διατελέσαντες Διευθυντές Κέντρων επί εξαιτία ή Διευθυντές Ινστιτούτων ερευνητικών κέντρων ή αυτοτελών ινστιτούτων επί δεκαετία αποκτούν τον τίτλο του Διευθυντή Ερευνητή.»

14. α) Η παράγραφος 6 του άρθρου 15 και η παράγραφος 1β εδάφιο δεύτερο του άρθρου 19 του ν. 1514/1985 καταργούνται.

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 26 του ν. 1514/1985 καταργείται και οι παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 του ίδιου άρθρου αναριθμούνται σε 2, 3, 4 και 5.

15. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ν. 1514/1985 προστίθεται περίπτωση ηα ως εξής:

«η) Χρηματοδοτήσεις των έργων και γενικά των ερευνητικών και τεχνολογικών δραστηριοτήτων αυτών.»

16. Στο τέλος του άρθρου 23 του ν. 1514/1985 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι ερευνητικοί και τεχνολογικοί φορείς μπορούν να συνάπτουν δάνεια από τράπεζες και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, εκμετάλλευσης της επιστημονικής και τεχνολογικής γνώσης και γενικά

των αποτελεσμάτων της έρευνας.»

17. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Ανάπτυξης και γνώμη του Ε.Σ.Ε.Τ., είναι δυνατόν:»

Άρθρο 2

Μετά το άρθρο 23 του ν. 1514/1985 προστίθεται νέο άρθρο 23 Α, ως εξής:

«Άρθρο 23 Α

Αξιολόγηση ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων

Τα ερευνητικά ινστιτούτα αξιολογούνται κάθε τρία (3) έτη από επιτροπές εμπειρογνομόνων διεθνούς κύρους που συγκροτεί το Υπουργείο Ανάπτυξης. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης καθορίζονται τα κριτήρια αξιολόγησης, όσον αφορά την πορεία των δραστηριοτήτων τους σε σχέση με τις διεθνείς επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, τα επιτεύγματα και τις επιπτώσεις τους στην επιστημονική γνώση και την τεχνολογική ανάπτυξη, τη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης της γνώσης, το κόστος λειτουργίας, την ικανότητα προσέλευσης προσωπικού υψηλού επιπέδου και εξωτερικών χρηματοδοτήσεων για παροχή επιστημονικών και τεχνολογικών υπηρεσιών και τις προοπτικές ανάπτυξης για τα επόμενα έτη. Οι επιτροπές οφείλουν να ολοκληρώνουν την αξιολόγηση και να υποβάλουν την έκθεσή τους με τις προτάσεις τους μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ανάθεση. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού των ερευνητικών ινστιτούτων και κέντρων για τα αμέσως επόμενα έτη. Σε περίπτωση που παρέλθουν περισσότερα από πέντε (5) έτη χωρίς να πραγματοποιηθεί η ανωτέρω αξιολόγηση, λόγω μη παροχής επαρκών πληροφοριών από τον ερευνητικό φορέα προς την επιτροπή και παρ' όλο ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης έχει κινήσει εγκαίρως τις απαιτούμενες διαδικασίες, αναστέλλεται μέχρι να υποβληθεί η έκθεση αξιολόγησης, η χρηματοδότηση των ινστιτούτων από τον τακτικό προϋπολογισμό.

Τα κέντρα και αυτοτελή ερευνητικά ινστιτούτα που είναι Ν.Π.Ι.Δ. τηρούν λογιστικά βιβλία τρίτης κατηγορίας.»

Άρθρο 3

**Αποδοχές διευθυντών και ερευνητικού προσωπικού
ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων**

1. Η περίπτωση ηα της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν. 2530/1997, όπως είχε αντικατασταθεί από την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του ν. 2741/1999 (ΦΕΚ 199 Αα), αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποδοχές των Διευθυντών των ερευνητικών κέντρων, των ινστιτούτων τους και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων καθώς και του Προέδρου της Ε.Ε.Α.Ε. είναι ο βασικός μισθός του ερευνητή Δα με συντελεστή 1,7 στρογγυλοποιούμενος στην πλησιέστερη εκατοντάδα, μαζί με όλα τα επιδόματα, τις παροχές και τις αποζημιώσεις, όπως αυτές ορίζονται στις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος άρθρου 17. Πέρα των αποδοχών αυτών, στους Διευθυντές αυτούς καταβάλλεται και επίδο-

μα θέσης ευθύνης, ύψους διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών το μήνα για τους Διευθυντές των Ινστιτούτων των ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων και διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές για τους Διευθυντές των ερευνητικών κέντρων. Διευθυντές που είναι μέλη Δ.Ε.Π. εισπράττουν ολόκληρο το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, ανάλογα με τα έτη προϋπηρεσίας που αναγνωρίζονται από το οικείο Α.Ε.Ι.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν. 2530/1997 προστίθεται περίπτωση υπό στοιχείο ι', ως εξής:

«ι. Αμοιβή αποδοτικότητας που καθορίζεται ετησίως με κυμαινόμενο συντελεστή ως 120% επί του συνόλου των αποδοχών και υπολογίζεται για τους Ερευνητές, τους Ειδικούς Λειτουργικούς Επιστήμονες και τις άλλες κατηγορίες προσωπικού από τη Διοίκηση του Ερευνητικού Κέντρου ή αυτοτελούς Ερευνητικού Ινστιτούτου του Κ.Ε.Τ.Ε.Θ.Α. ή της Ε.Ε.Α.Ε., με βάση τα ποσά των κονδυλίων που εισέρευσαν κατά τα παρελθόντα τρία έτη στον ερευνητικό φορέα από προγράμματα ή έργα χρηματοδοτούμενα, εκτός του Κρατικού Προϋπολογισμού και στα οποία συμμετείχε ενεργά ο ερευνητής ή από εκμετάλλευση τεχνογνωσίας και ερευνητικών αποτελεσμάτων. Οι κατηγορίες των εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού χρηματοδοτήσεων που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της αμοιβής αποδοτικότητας αποφασίζονται από τη διοίκηση του ερευνητικού κέντρου ή αυτοτελούς ερευνητικού ινστιτούτου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του κατά περίπτωση εποπτεύοντος Υπουργού μπορεί να ρυθμίζεται η χορήγηση της πιο πάνω αμοιβής αποδοτικότητας σε διευθυντές ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων αυτών και αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων, καθώς και στη Διοίκηση της Ε.Ε.Α.Ε.»

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 20 και της παραγράφου 3 του άρθρου 23 του ν. 1733/1987 εφαρμόζονται αναλόγως και στους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες, το βοηθητικό τεχνικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, στα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., στο Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., στο ερευνητικό προσωπικό του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) και των νοσοκομείων, καθώς και στο τεχνικό προσωπικό όλων των ανωτέρω φορέων.

Άρθρο 4

Στελέχωση ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων

1. Για τη στελέχωση των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Ε.Τ., των εταιρειών του άρθρου 3 παρ.5 του ν. 1514/1985, και των Επιστημονικών και Τεχνολογικών Πάρκων του άρθρου 23 του ν. 2741/1999 με προσωπικό, είτε με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου είτε με σύμβαση που θα διαρκεί όσο απαιτείται για την εκτέλεση του προγράμματος ή έργου για το οποίο γίνεται η πρόσληψη, και τον καθορισμό των αποδοχών του προσωπικού αυτού, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ.3 του άρθρου έβδομου του ν. 1955/1991 (ΦΕΚ 112 Αα) και το άρθρο 5 παρ.12 του ν. 2229/1994 (ΦΕΚ 38 Αα), όπως συμπληρώθηκε με το δεύτερο άρθρο παρ.2 του ν. 2261/1994. Ο ανώτατος αριθμός των προσώπων που μπορεί να προσληφθούν, καθώς και η νομική μορφή της απασχόλησής τους κα-

θορίζεται με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου των πιο πάνω φορέων και εταιριών, αφού ληφθούν υπόψη οι δυνατότητες του προϋπολογισμού και οι εισροές από πηγές, εκτός των τακτικών επιχορηγήσεων.

2. Η παράγραφος 3 περίπτωση αα του άρθρου 20 του ν.1514/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Ειδικούς Λειτουργικούς Επιστήμονες με διδακτορικό δίπλωμα ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ή μεταπτυχιακή εξειδίκευση σε ειδικό επιστημονικό τομέα σε ερευνητικό ίδρυμα της ημεδαπής ή αλλοδαπής και πείρα στο σχεδιασμό ή εφαρμογή επιστημονικών και τεχνολογικών προγραμμάτων και έργων.»

Οι Ειδικοί Λειτουργικοί Επιστήμονες των ερευνητικών φορέων επιλέγονται, προσλαμβάνονται και εξελίσσονται όπως και οι ερευνητές των φορέων αυτών κατ'εφαρμογή των σχετικών για τους ερευνητές διατάξεων. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μπορεί να ορίζονται και ειδικότερα προσόντα που απαιτούνται για την πρόσληψη και την εξέλιξη των Ε.Λ.Ε. από βαθμίδα σε ανώτερη βαθμίδα.

Άρθρο 5

Θέματα των επιστημονικών και τεχνολογικών πάρκων (Ε.Τ.Π.) και της Α.Ε. «Εθνικό Δίκτυο Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Δ.Ε.Τ. Α.Ε.)»

1. Αντικαθίσταται το εδάφιο γα της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ν.2741/1999 ως εξής:

«γ. i) Τα Ε.Τ.Π έχουν τη μορφή ανωνύμου εταιρείας. Ιδρύονται και διέπονται από τις περί ανωνύμων εταιρειών διατάξεις, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος. Εφόσον στο μετοχικό κεφάλαιο ενός Ε.Τ.Π. συμμετέχει το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ., το καταστατικό υπογράφεται και από τον Υπουργό Οικονομικών.

ii) Στο κεφάλαιο και τη διοίκηση των Α.Ε. μπορεί να μετέχουν το Δημόσιο και κάθε φύσης νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου με κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα.

iii) Το Ε.Τ.Π. μπορεί να συνιστά θυγατρικές εταιρείες ή να μετέχει σε εταιρείες που έχουν σκοπό που συνδέεται με τους σκοπούς του Ε.Τ.Π.. Το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου κατά την ίδρυση, καθώς και τα μερίδια των μετόχων ορίζονται με το καταστατικό του Ε.Τ.Π..»

2. Όλες οι μετοχές της επιχορηγούμενης από τη Γ.Γ.Ε.Τ. Ανώνυμης Εταιρείας Επιστημονικό Πάρκο Πάτρας περιέρχονται στην αποκλειστική κυριότητα του Δημοσίου, το οποίο στη συνέχεια μπορεί να τις διαθέσει ή να τις πωλήσει με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομικών.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 2741/1999 (ΦΕΚ 199 Αα) έχουν ανάλογη εφαρμογή και στις Εταιρείες Αξιοποιήσεως και Διαχειρίσεως της περιουσίας των Α.Ε.Ι., καθώςσον αφορά την οργάνωση, διαχείριση και λειτουργία Τεχνολογικών Πάρκων από αυτές.

4. Η χρηματοδότηση αναπτυξιακών προγραμμάτων Επιστημονικών και Τεχνολογικών Πάρκων και θερμοκοιτίδων επιχειρήσεων γίνεται με αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Με τις ίδιες αποφάσεις ορίζονται οι προϋποθέσεις, οι όροι και η μορφή της χρηματοδότησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση των προγραμμάτων. Ως θερμοκοιτίδα νοείται το νομικό πρόσωπο που παρέχει, σε συγκεκριμένους χώρους, υπηρεσίες υποστήριξης προς επενδυτές και επιχειρη-

ματίες για την ανάπτυξη τεχνολογικών καινοτομιών και την εκμετάλλευσή τους από επιχειρηματικά σχήματα. Είναι δυνατόν ένα Ε.Τ.Π. να διαχειρίζεται μια ή περισσότερες θερμοκοιτίδες, οπότε δικαιούχος της χρηματοδότησης μπορεί να οριστεί το Ε.Τ.Π..

5. Η Ε.Δ.Ε.Τ. Α.Ε. μπορεί να αναθέτει την εκπόνηση μελετών, την εκτέλεση έργων και προμηθειών και την παροχή υπηρεσιών, κατά παρέκκλιση από κάθε κείμενη διάταξη, πλην εκείνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με όρους και διαδικασίες που προβλέπονται από ειδικούς κανονισμούς που καταρτίζονται από την Ε.Δ.Ε.Τ. Α.Ε., εγκρίνονται από τον Υπουργό Ανάπτυξης και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται αναλόγως και για άλλους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς.

Άρθρο 6

Θέματα προσωπικού της Γ.Γ.Ε.Τ.

1. Στη Γ.Γ.Ε.Τ. συνιστώνται τριάντα (30) θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Τα απαιτούμενα για την πρόσληψη προσόντα είναι: διδακτορικό δίπλωμα ή μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών, διάρκειας τουλάχιστον ενός (1) ακαδημαϊκού έτους, πείρα στο σχεδιασμό και εφαρμογή της επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής και άριστη γνώση της αγγλικής και μιας ακόμη ευρωπαϊκής γλώσσας. Η πρόσληψη γίνεται ύστερα από προκήρυξη στην οποία μπορεί να ζητούνται και ειδικά προσόντα.

2. Το Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό της Γ.Γ.Ε.Τ., καθώς και το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μπορεί να προΐσταται υπηρεσιακών μονάδων της Γ.Γ.Ε.Τ., εφόσον οι μονάδες αυτές στελεχώνονται κυρίως με ειδικό επιστημονικό προσωπικό ή με προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης και του αρμόδιου κάθε φορά Υπουργού μπορεί να αποσπάζεται προσωπικό από υπηρεσίες του Δημοσίου ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, ύστερα από γνώμη του αρμόδιου οργάνου διοίκησης και αίτηση του ενδιαφερομένου, στις επιχειρήσεις που έχουν ιδρυθεί κατ'εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν.1514/1985.

Άρθρο 7

Θέματα διαχείρισης ερευνητικών και τεχνολογικών δραστηριοτήτων

1. Στον τακτικό προϋπολογισμό της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας (Γ.Γ.Ε.Τ.) του Υπουργείου Ανάπτυξης εγγράφεται κατ'έτος πίστωση για την καταβολή των εισφορών της Ελλάδας στους διεθνείς οργανισμούς: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επιστήμης (EUROPEAN SCIENCE FOUNDATION), στη Διεθνή Αστρονομική Ένωση, στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος, στο πρόγραμμα ΕΥΡΗΚΑ και την κάλυψη των αναγκών δαπανών για τη συμμετοχή της χώρας στις δραστηριότητες των παραπάνω οργανισμών.

2. Η Γ.Γ.Ε.Τ., στο πλαίσιο της ενίσχυσης της έρευνας και τεχνολογίας, δύναται να επιχορηγεί κατ'έτος τα Α.Ε.Ι. και τα εποπτευόμενα από αυτήν ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα με ποσό χρημάτων ίσο προς τον κα-

ταβαλλόμενο Φ.Π.Α., για προμήθειες τεχνικού εξοπλισμού αναγκαίου για την εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΝΑΤΟ ή άλλους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους μετέχει η χώρα. Για το σκοπό αυτό εγγράφεται κατ' έτος ειδική σχετική πίστωση στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

3. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μπορεί, έναντι εύλογης αποζημίωσης, να ανατίθεται απευθείας σε ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Ε.Τ. η εκτέλεση ερευνητικών, τεχνολογικών προγραμμάτων ή έργων και μελετών. Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να συγκροτούνται συλλογικά όργανα για το συντονισμό των προγραμμάτων που τελούν υπό την αιγίδα διεθνών οργανισμών ή οργανώσεων.

4. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Δημόσιες υπηρεσίες, ερευνητικοί και τεχνολογικοί φορείς μπορούν να εκτελούν έργα, μελέτες και προγράμματα για την προώθηση της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης. Οι δαπάνες για την εκτέλεση των έργων, μελετών και των προγραμμάτων αυτών καλύπτονται από κονδύλια του ετήσιου τακτικού προϋπολογισμού και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που προορίζονται για ερευνητικές και τεχνολογικές δραστηριότητες.»

5. Για την ανάπτυξη της αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας διατίθεται ετησίως ποσοστό ένα τοις εκατό επί του ύψους του προϋπολογισμού του Εξοπλιστικού προγράμματος του Υπουργείου Εθνικής Αμυνας.

Άρθρο 8

Κέντρο Εφαρμογών των Τεχνολογιών Επικοινωνίας και Πληροφορίας

1. Ιδρύεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 25 του ν. 1514/1985, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Κέντρο Εφαρμογών των Τεχνολογιών Επικοινωνίας και Πληροφορίας (Κ.Ε.Τ.Ε.Π.)» με έδρα την Αθήνα, που εποπτεύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Αποστολή του Κέντρου είναι η προώθηση καινοτομικών τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας (Τ.Π.Ε.) τόσο στο βιομηχανικό χώρο όσο και στο χώρο των υπηρεσιών. Ειδικότερα, το Κέντρο:

α. αναπτύσσει καινοτομικές προσεγγίσεις των Τ.Π.Ε. σε μορφή εργαστηριακών και βιομηχανικών πρωτοτύπων και παρακολουθεί και μελετά τις εξελίξεις των Τ.Π.Ε. και τη διείσδυσή τους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα,

β. προσαρμόζει τεχνολογίες στις ανάγκες της βιομηχανίας και των μικρών επιχειρήσεων με τη μορφή εργαστηριακών πρωτοτύπων και συνεργάζεται με τις επιχειρήσεις για την εμπορική αξιοποίηση των πρωτοτύπων,

γ. αναθέτει μελέτες, δράσεις και έργα που συναρτώνται με την εθνική δράση για την Κοινωνία της Πληροφορίας,

δ. προτείνει λύσεις που συνδυάζουν διάφορες Τ.Π.Ε. και οδηγούν σε νέες προσεγγίσεις υπηρεσιών για λογαριασμό επιχειρήσεων, οργανισμών και άλλων χρηστών,

ε. δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη προϊόντων και υπηρεσιών με Τ.Π.Ε. με δημιουργία υποδομών, υλικού ή λογισμικού, περιεχομένου πληροφορίας κ.λπ.,

στ. λειτουργεί ως ενδιάμεσος φορέας για οριζόντιες δράσεις την Κοινωνία της Πληροφορίας και αναθέτει έργα σε καθ' ύλην αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες.

Όργανα διοίκησης του Κ.Ε.Τ.Ε.Π. είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Γενικός Διευθυντής.

2. Για την εκτέλεση της αποστολής του Κ.Ε.Τ.Ε.Π. μπορεί να συνεργάζεται με Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., ερευνητικά ινστιτούτα και εταιρίες ή να ιδρύει ή να συμμετέχει στην ίδρυση εταιριών, που θα έχουν ως σκοπό την πραγμάτωση της αποστολής και την επίτευξη των στόχων του Κέντρου.

Άρθρο 9

Μουσείο Επιστήμης και Τεχνολογίας

1. Ιδρύεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 25 του ν. 1514/1985, τεχνολογικός φορέας ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Μουσείο Επιστήμης και Τεχνολογίας», και έδρα την Αθήνα, που εποπτεύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης.

2. Σκοπός του Μουσείου είναι η ευαισθητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα των νέων, σχετικά με την εξέλιξη της τεχνολογίας, και η διάδοση του τεχνολογικού πολιτισμού.

Αρμοδιότητες του Μουσείου για την επίτευξη του σκοπού του αποτελούν:

α. η επίδειξη των σύγχρονων επιτευγμάτων της τεχνολογίας,

β. η δημιουργία περιβάλλοντος εκμάθησης και πειραματισμού της νεολαίας σε νέες τεχνολογίες,

γ. η ανάπτυξη και διάδοση πνεύματος καινοτομίας,

δ. ο σχεδιασμός, προγραμματισμός και διεξαγωγή έρευνας και μελετών σχετικά με τη διάδοση του τεχνολογικού πολιτισμού και την αποδοχή των σύγχρονων τεχνολογιών και των τεχνολογιών του μέλλοντος από την ελληνική κοινωνία,

ε. η σύνδεση της επιστήμης και τεχνολογίας με την παραγωγική δραστηριότητα, μέσω ειδικών εκδηλώσεων του Μουσείου, και η παρουσίαση των αποτελεσμάτων ερευνητικών προγραμμάτων.

3. Πόροι του Μουσείου είναι:

α. επιχορηγήσεις από τον τακτικό προϋπολογισμό και το Π.Δ.Ε. του Υπουργείου Ανάπτυξης,

β. έσοδα από εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας και μελετών,

γ. έσοδα από παροχή υπηρεσιών σε τρίτους,

δ. έσοδα από εισιτήρια και πωλήσεις (όπως αντικείμενα, ενθύμια, βιβλία),

ε. δωρεές, κληροδοτήματα και άλλες παροχές τρίτων,

στ. έσοδα από χορηγίες.

4. Όργανα διοίκησης του Μουσείου είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διευθυντής. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι πενταμελές. Ο Πρόεδρος και τα μέλη ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης. Η οργάνωση και στελέχωση των υπηρεσιών και κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για την αποτελεσματική λειτουργία προς εκτέλεση του σκοπού του Μουσείου, προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό που καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνεται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης και Οικονομικών.

Άρθρο 10

Χρηματοδότηση Επιχειρηματικών Συμμετοχών Υψηλής Τεχνολογίας

1. α. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με έδρα την Αθήνα και την επωνυμία «Κεφάλαιο Επιχειρηματικών Συμμετοχών Υψηλής Τεχνολογίας Α.Ε.» («Κ.Ε.Σ.Υ.Τ. Α.Ε.»). Η εταιρεία αυτή διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο αυτό.

β. Σκοπός της εταιρείας είναι η ενίσχυση της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε τομείς τεχνολογικής έντασης και έντασης γνώσης, που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού η εταιρεία προβαίνει σε κάθε σχετική ενέργεια και ιδίως: (α) χρηματοδοτεί νέες επιχειρήσεις, νέους επιχειρηματίες και νέους επιστήμονες, που δραστηριοποιούνται στο τομέα των νέων τεχνολογιών και των νέων επιχειρηματικών προτύπων, (β) παρέχει διοικητική υποστήριξη, υποδομές και συμβουλευτικές υπηρεσίες, που συμβάλλουν στον επιχειρηματικό σχεδιασμό και στην οργάνωσή των νέων επιχειρήσεων, επιχειρηματιών και επιστημόνων που δραστηριοποιούνται στο τομέα αυτόν, (γ) συνεργάζεται με εταιρείες κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών και χρηματοδοτικούς φορείς για την από κοινού επένδυση σε νέες επιχειρήσεις νέων τεχνολογιών και των νέων επιχειρηματικών προτύπων, που βρίσκονται στα πρώτα στάδια ανάπτυξης, (δ) συμμετέχει με κεφάλαιο σε χρηματοδοτικούς φορείς, οι οποίοι έχουν συναφή με την εταιρεία σκοπό.

γ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του Υπουργού Ανάπτυξης ορίζονται οι ειδικότεροι όροι και οι προϋποθέσεις για την παροχή χρηματοδότησης των νέων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των νέων τεχνολογιών και των νέων επιχειρηματικών προτύπων.

δ. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας ορίζεται σε πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές και διαιρείται σε πέντε χιλιάδες (5.000) ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών, αναλαμβάνεται δε και καλύπτεται ολόκληρο με καταβολή μετρητών από το Ελληνικό Δημόσιο. Η καταβολή γίνεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη δημοσίευση του καταστατικού της εταιρείας.

ε. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, που αποτελούν τη Γενική Συνέλευση της εταιρείας, το κεφάλαιο αυτό μπορεί να αυξάνεται. Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζεται ο τρόπος και ο χρόνος που θα καλυφθεί το ποσό της αύξησης, μπορεί δε να ορισθεί ότι η ανάληψη και καταβολή του γίνεται από το Δημόσιο, φορείς ή εταιρείες του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τράπεζες – μέλη της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών που λειτουργούν στην Ελλάδα, εταιρείες κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών και χρηματοδοτικούς φορείς. Για κάθε άλλη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου εφαρμόζονται οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

στ. Η εταιρεία διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο με διετή θητεία, το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις για τις ανώνυμες εταιρείες, και τα μέλη του διορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να επαναδιοριστούν. Με όμοια απόφαση καθορίζεται το ύψος της αποζημίωσής τους. Στις γενικές συνελεύσεις το ελληνικό Δημόσιο εκπροσωπείται από τους Υπουρ-

γούς Οικονομικών και Ανάπτυξης ή από το εξουσιοδοτημένο από αυτούς πρόσωπο.

ζ. Το Διοικητικό Συμβούλιο προσλαμβάνει γενικό διευθυντή με σύμβαση διάρκειας τεσσάρων (4) ετών ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Ο Γενικός Διευθυντής είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο της εταιρείας και διευθύνει τις εργασίες της και συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου.

η. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζεται το καταστατικό της εταιρείας. Με το καταστατικό αυτό ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το σκοπό, τη διάρκεια, την έδρα, την έκδοση των μετοχών και των προσωρινών τίτλων, τα δικαιώματα των μετόχων, τη σύγκληση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου, την πρώτη εταιρική χρήση, τη διανομή των κερδών, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τη λύση και την εκκαθάρισή της, τους πρώτους, τακτικό και αναπληρωματικό, ελεγκτές και κάθε άλλο θέμα που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία. Η τροποποίηση του καταστατικού γίνεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

θ. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει τη σύσταση Ειδικού Συμβουλίου, ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, το οποίο θα αποτελείται από διακεκριμένους επιστήμονες, με εξειδίκευση και πείρα στον τομέα των νέων τεχνολογιών και πρόσωπα καταξιωμένα στον επιχειρηματικό και ακαδημαϊκό κόσμο. Έργο του Ειδικού Συμβουλίου είναι η χάραξη των στρατηγικών επιλογών της εταιρείας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης καθορίζονται οι λεπτομέρειες για τη συγκρότηση και λειτουργία του Ειδικού Συμβουλίου.

ι. Μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας μπορεί να ανατίθεται σε εταιρείες ορκωτών ελεγκτών ο περιοδικός έλεγχος των επί μέρους τοποθετήσεων της εταιρείας.

ια. Η εταιρεία δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε φόρο, τέλος ή δικαίωμα Δημοσίου ή τρίτου για την κατάρτιση και την τροποποίηση του καταστατικού της.

ιβ. Το προσωπικό της εταιρείας προσλαμβάνεται όπως ορίζει η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του ν. 2527/1997. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας είναι δυνατή η απόσπαση στην εταιρεία προσωπικού του Δημοσίου ή φορέων του δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994.

2. Ιδρύεται εταιρεία χαρτοφυλακίου με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Βιομηχανικής Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (Β.Ε.Τ.Α. Α.Ε.)» στην οποία περιέρχονται οι μετοχές που το Δημόσιο έχει στις παρακάτω εταιρίες: Εταιρεία Βιομηχανικής Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Μετάλλων (Ε.Β.Ε.Τ.Α.Μ. Α.Ε.), Εταιρεία Τεχνολογικής Ανάπτυξης Κεραμικών και Πυριμάχων (ΕΚΕΡΥ Α.Ε.), Ιχθυοκαλλιεργητικό Κέντρο Αχελώου (ΙΧΘΥΚΑ Α.Ε.), Εταιρεία Τεχνολογικής Ανάπτυξης Τροφίμων (Ε.Τ.Α.Τ. Α.Ε.), Εταιρεία Τεχνολογικής Ανάπτυξης Κλωστοϋφαντουργίας, Ένδυσης και Ινών (Ε.Τ.Α.Κ.Ε.Ι.

Α.Ε.), Εταιρεία Ανάπτυξης Ναυτικής Τεχνολογίας (Ε.Α.Ν.Τ. Α.Ε.), ΕΛΚΕΔΕ Κέντρο Τεχνολογίας και Σχεδιασμού Α.Ε. και Ελληνικό Κέντρο Αργυρομάζης (ΕΛ.Κ.Α. Α.Ε.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης καταρτίζεται το καταστατικό με το οποίο ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την έδρα, το μετοχικό κεφάλαιο, την αύξηση και τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, την έκδοση των μετοχών και των προσωρινών τίτλων, τα δικαιώματα των μετόχων, τη σύγκληση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου, τους ελεγκτές, τη διανομή των κερδών, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τη λύση και την εκκαθάρισή της, την πρώτη εταιρική χρήση, το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, τους πρώτους, τακτικό και αναπληρωματικό, ελεγκτές και κάθε άλλο σχετικό θέμα που προβλέπεται από την κείμενη για τις ανώνυμες εταιρείες νομοθεσία.

Άρθρο 11

1. Με αποφάσεις των Υπουργών Ανάπτυξης και Γεωργίας μπορεί, έναντι εύλογης αποζημίωσης, να ανατίθεται απευθείας και από κοινού στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. και σε ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Ε.Τ., η εκτέλεση έργων και μελετών, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης ειδικής ή γενικής διάταξης, πλην εκείνων της Ε.Ε.. Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να συγκροτούνται συλλογικά όργανα για το συντονισμό των παραπάνω προγραμμάτων που τελούν υπό την αιγίδα Διεθνών Οργανισμών ή Οργανώσεων.

2. α) Οι διατάξεις του π.δ. 17/2001 (ΦΕΚ 14 Αα) εφαρμόζονται αναλόγως και στα επιχειρηματικά σχέδια και τη γνώση που παράγεται σε ερευνητικά κέντρα, ινστιτούτα και ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Στους δικαιούχους του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 17/2001 περιλαμβάνονται και ΑΕΙ, ΤΕΙ, ερευνητικά κέντρα, μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των ανωτέρω, ερευνητές, ειδικοί λειτουργικοί επιστήμονες και τεχνικό προσωπικό των ιδίων, συνεργαζόμενοι και επισκέπτες ερευνητές, μεταπτυχιακοί φοιτητές. Το άρθρο 6 του ν. 1733/1987 για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας έχει ισχύ και στους δημόσιους λειτουργούς.

β) Όπου αναφέρονται στο εν λόγω π.δ. "επιστημονικά και τεχνολογικά πάρκα" περιλαμβάνονται και οι εταιρίες διαχείρισης της περιουσίας ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

γ) Η συμμετοχή ερευνητών, μελών εκπαιδευτικού και ερευνητικού προσωπικού ΑΕΙ και ΤΕΙ, προσωπικού ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων του δημόσιου τομέα σε επιχειρηματικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης της γνώσης και των αποτελεσμάτων της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης δεν αντίκειται προς την ιδιότητά τους που έχουν στον ερευνητικό, τεχνολογικό ή εκπαιδευτικό φορέα.

Εφόσον γίνεται χρήση των υποδομών και άλλων περιουσιακών στοιχείων του ερευνητικού, τεχνολογικού ή εκπαιδευτικού φορέα από το εν λόγω προσωπικό για τους σκοπούς της επιχείρησης, πρέπει να έχει προηγηθεί σύμβαση συνεργασίας ανάμεσα στην επιχείρηση εκμετάλλευσης και τον ερευνητικό, τεχνολογικό ή εκπαιδευτικό φορέα.

δ) Οι διοικήσεις των ερευνητικών, τεχνολογικών και εκπαιδευτικών φορέων διευκολύνουν την εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυ-

ξης, παρέχοντας στήριξη στις δημιουργούμενες επιχειρήσεις εκμετάλλευσης, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζουν τα συμφέροντα των φορέων που διοικούν.

ε) Η Γ.Γ.Ε.Τ., προκειμένου να διευκολύνει το ερευνητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό και τους ερευνητικούς, τεχνολογικούς και εκπαιδευτικούς φορείς, μπορεί να συμβάλλεται με εμπειρογνώμονες ή εταιρείες, γραφεία και άλλους οργανισμούς ειδικευμένους στη δημιουργία και ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους προς τους ενδιαφερόμενους.

στ) Το ερευνητικό ή εκπαιδευτικό προσωπικό που συμμετέχει στις επιχειρηματικές δραστηριότητες οφείλει στις σχέσεις του με τρίτους, προμηθευτές, πελάτες, ανταγωνιστές κ.τ.λ. να διαφυλάσσει και να εξασφαλίζει τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα του ερευνητικού, τεχνολογικού ή εκπαιδευτικού φορέα από τον οποίο προέρχεται.

ζ) Δεν είναι δυνατή η ταυτόχρονη πλήρης απασχόληση του προσωπικού αυτού στους ανωτέρω φορείς και στην επιχείρηση έντασης της γνώσης.

ΜΕΡΟΣ Βα

Άρθρο 12

Ίδρυση Κέντρου Έρευνας και Τεχνολογίας Εθνικής Άμυνας (Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α.)

1. Τα υφιστάμενα Ερευνητικά Κέντρα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Στρατού (Κ.Ε.ΤΕ.Σ.), Γραφείο Έρευνας και Τεχνολογικών Εξελίξεων Ναυτικού (Γ.Ε.Τ.Ε.Ν.), Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Αεροπορίας (Κ.Ε.Τ.Α.), συγχωνεύονται σε ενιαίο Κέντρο με την ονομασία Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Εθνικής Άμυνας (Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α.), το οποίο είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου εποπτευόμενο από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, εδρεύει στο Χολαργό και αποτελεί εφεξής ερευνητικό κέντρο (Ε.Κ.) με την έννοια του άρθρου 8 του ν. 1514/1985.

Το Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικής Βιομηχανίας, Έρευνας και Τεχνολογίας (Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ.). Το Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. υποστηρίζεται από πλευράς διοικητικής μέριμνας και ασφάλειας από ειδική μονάδα, που συγκροτείται και λειτουργεί με ευθύνη και μέριμνα του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας.

2. Σκοπός του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. είναι η διεξαγωγή, ανάπτυξη και αξιοποίηση της έρευνας για την ενίσχυση της Εθνικής Άμυνας, που πραγματώνεται ιδίως με την:

α. ενασχόληση με ερευνητικές και αναπτυξιακές δραστηριότητες υψηλής ποιότητας για την ικανοποίηση εξειδικευμένων αναγκών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας,

β. παρακολούθηση σε διεθνές επίπεδο των επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων και δραστηριοτήτων στον αμυντικό τομέα,

γ. έγκαιρη πρόβλεψη και εκτίμηση των τεχνολογικών δυνατοτήτων άλλων χωρών στον αμυντικό τομέα,

δ. ενεργό συμμετοχή σε εθνικά και διεθνή ερευνητικά, τεχνολογικά και αναπτυξιακά προγράμματα αμυντικού περιεχομένου,

ε. παροχή συμβουλευτικού έργου υψηλής ποιότητας για επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα,

στ. επαφή και συνεργασία με τον ελληνικό και διεθνή επιστημονικό χώρο,

ζ. παροχή επιστημονικών, τεχνολογικών και επιμορφωτικών υπηρεσιών,

η. μεταφορά και υποβοήθηση αφομοίωσης προηγμένης τεχνολογίας,

θ. συνεργασία με άλλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας και του εξωτερικού.

3. Το Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. διαρθρώνεται σε τρία ινστιτούτα κατά την έννοια του άρθρου 10 του ν. 1514/1985, ονομαζόμενα Ινστιτούτο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Στρατού, Ινστιτούτο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Ναυτικού και Ινστιτούτο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Αεροπορίας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Άμυνας, είναι δυνατόν να ιδρύνονται και νέα ινστιτούτα. Καθένα από τα Ινστιτούτα αυτά οργανώνεται περαιτέρω, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, σε ερευνητικούς τομείς που υποστηρίζονται από εξειδικευμένα επιστημονικά εργαστήρια. Οι τομείς έχουν τεχνολογικά και ερευνητικά αντικείμενα που αναφέρονται στις αμυντικές ανάγκες των διαφόρων όπλων και σε επιστημονικές περιοχές, οι οποίες και αποτελούν γνωστικά αντικείμενα εξειδίκευσης των ινστιτούτων. Σε καθένα από τα αυτοτελή ινστιτούτα τοποθετείται αξιωματικός σύνδεσμος με το οικείο Γενικό Επιτελείο.

Όργανα διοίκησης του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. είναι το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ. Σ.), το Εποπτικό Συμβούλιο και ο Εκτελεστικός Διευθυντής.

α. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Πρόεδρος του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. είναι ο Γενικός Διευθυντής της Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ. ή ο νόμιμος αναπληρωτής του και μέλη, οι Διευθυντές των ινστιτούτων, ανά ένας ανώτατος αξιωματικός από τα τρία Γενικά Επιτελεία και το Γ.Ε.ΕΘ.Α., δύο (2) μέλη οριζόμενα από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, ένας εκπρόσωπος του ερευνητικού προσωπικού, ένας εκπρόσωπος του λοιπού προσωπικού και ένας εκπρόσωπος της Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ..

β. Το Εποπτικό Συμβούλιο αποτελείται από πέντε (5) μέλη. Οι λεπτομέρειες για τη σύνθεση και τις αρμοδιότητές του ρυθμίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται κατά το άρθρο 13 του νόμου αυτού.

γ. Ο Εκτελεστικός Διευθυντής του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, μετά από πρόταση του Δ.Σ.. Εάν ο Εκτελεστικός Διευθυντής είναι στρατιωτικός, πρέπει να είναι ανώτατος αξιωματικός με κατάλληλα επιστημονικά προσόντα και διορίζεται μετά από προηγούμενη γνώμη του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας.

5. Η διεύθυνση κάθε ινστιτούτου ασκείται από Διευθυντή που είναι ερευνητής Αε ή Βε βαθμίδας, σε επιστημονικό τομέα ενδιαφέροντος του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α.. Η διαδικασία διορισμού του Διευθυντή, καθώς και η διοικητική υποστήριξη κάθε ινστιτούτου από στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό, θα προβλέπεται στο προεδρικό διάταγμα του άρθρου 13 του νόμου αυτού.

6. Το Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. στελεχώνεται επιστημονικά με ερευνητές, οι οποίοι ανάλογα με το επιστημονικό και ερευνητικό τους έργο κατατάσσονται σε τέσσερις βαθμίδες Αε, Βε, Γε και Δε κατά την έννοια του άρθρου 15 του

ν. 1514/1985, όπως αντικαθίσταται με τον παρόντα νόμο, ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες, τεχνικό επιστημονικό προσωπικό ή και αξιωματικούς που διαθέτουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών αναλόγου επιστημονικού αντικειμένου. Οι ερευνητές των δύο ανώτερων βαθμίδων είναι μόνιμοι ενώ οι ερευνητές των βαθμίδων Γε και Δε υπηρετούν με τετραετή θητεία. Τα προσόντα πρόσληψης και εξέλιξης των ερευνητών των βαθμίδων και Ειδικών Λειτουργικών Επιστημόνων (Ε.Λ.Ε.) είναι εκείνα των αντίστοιχων βαθμίδων του ν. 1514/1985. Για την αξιολόγηση των προσόντων αυτών λαμβάνονται επιπροσθέτως υπόψη οι ιδιαιτερότητες διεξαγωγής και η απαγόρευση δημοσίευσης πορισμάτων έρευνας στον τομέα της αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας. Στο Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. μπορούν να προσλαμβάνονται επισκέπτες εμπειρογνώμονες ερευνητές και συνεργαζόμενοι ερευνητές, σύμφωνα με το άρθρο 19 του ν. 1514/1985.

7. Οι υπάρχουσες εξήντα (60) μόνιμες οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού του ν.δ. 125/1974, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 609/1977, μετατρέπονται σε ισάριθμες συνιστώμενες εξήντα (60) οργανικές μη διαβαθμισμένες και κοινές ως προς τις βαθμίδες Αε, Βε, Γε και Δε, θέσεις ερευνητικού προσωπικού της κατηγορίας του ν. 1514/1985 για τη στελέχωση του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α.. Το προσωπικό των Ερευνητικών Κέντρων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που κατέχει θέσεις του ν.δ. 125/1974 και δεν θα ενταχθεί σε θέσεις προσωπικού της κατηγορίας του ν. 1514/1985, καταλαμβάνει μόνιμες προσωποπαγείς θέσεις που συνιστώνται αυτοδικαίως, καθ' υπέρβαση των οργανικών θέσεων των ινστιτούτων του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. και εξακολουθεί να αμείβεται σύμφωνα με τις ισχύουσες προ της δημοσίευσης του παρόντος διατάξεις. Οι θέσεις αυτές καταργούνται με την αποχώρηση του υπαλλήλου.

8. Οι αποδοχές του ερευνητικού, Ε.Λ.Ε. και τεχνικού προσωπικού του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. είναι οι εκάστοτε ισχύουσες αποδοχές του ερευνητικού, Ε.Λ.Ε. και τεχνικού προσωπικού αντίστοιχα, των Εθνικών Ερευνητικών Κέντρων του ν. 1514/1985, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 17 του ν. 2530/1997 και στο ν. 2768/1999. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Ανάπτυξης και Οικονομικών, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης αντίστοιχων επιδομάτων των περιπτώσεων γε και δε, της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν. 2530/1997. Το ερευνητικό, Ε.Λ.Ε. και τεχνικό προσωπικό υποχρεούται, οσάκις απαιτείται, να παρέχει τις υπηρεσίες του εκτός του ερευνητικού κέντρου, σε χώρους με ειδικές συνθήκες και ωράριο εργασίας, καθοριζόμενο από το επιστημονικό συμβούλιο του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α..

9. Η ιδιότητα του ερευνητή, Ε.Λ.Ε. και τεχνικού προσωπικού είναι ασυμβίβαστη με κάθε άλλη έμμισθη δραστηριότητα, εκτός εάν του χορηγηθεί άδεια προς τούτο από το Εποπτικό Συμβούλιο. Το ανώτερω προσωπικό δεν δικαιούται να παρέχει ίδιες ή παρεμφερείς υπηρεσίες ή να ασκεί ίδιες ή παρεμφερείς δραστηριότητες σε οποιουδήποτε είδους άλλο φορέα, νομικό ή φυσικό πρόσωπο, εκτός αν του χορηγηθεί άδεια από το Εποπτικό Συμβούλιο.

Άρθρο 13 **Επιστημονικό Συμβούλιο Αμυντικής Έρευνας και** **Τεχνολογίας**

1. Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας συνιστάται Επιστημονικό Συμβούλιο Αμυντικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Σ.Α.Ε.Τ.). Το Ε.Σ.Α.Ε.Τ. έχει γνωμοδοτικό χαρακτήρα και εισηγείται τις βασικές επιλογές κατά τον προγραμματισμό της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα της αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας. Τα μέλη του Ε.Σ.Α.Ε.Τ. διορίζονται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και αποτελούνται από :

- α. Έναν εκπρόσωπο της Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ..
 - β. Τρεις (3) καθηγητές Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ή ερευνητές Ερευνητικών Κέντρων και αυτοτελών Ινστιτούτων, με γνωστικό αντικείμενο συναφές με την έρευνα και τεχνολογία και με ιδιαίτερη έμφαση στις Ένοπλες Δυνάμεις.
 - γ. Έναν εκπρόσωπο από κάθε ινστιτούτο του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α..
 - δ. Τέσσερις (4) Αξιωματικούς, εκπροσώπους των Γενικών Επιτελείων και του Γ.Ε.ΕΘ.Α..
 - ε. Έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, τον οποίο προτείνει ο Υπουργός Ανάπτυξης.
 - στ. Έναν εκπρόσωπο της ελληνικής βιομηχανίας, τον οποίο προτείνει ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.
 - ζ. Τρία (3) διακεκριμένα στελέχη προερχόμενα από τον χώρο της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας ή των Ελληνικών Κέντρων αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας, τα οποία επιλέγει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας.
2. Το Ε.Σ.Α.Ε.Τ. εισηγείται στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, δια της Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ., ιδίως:
- α. Τη χάραξη ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής.
 - β. Τις βασικές επιλογές της αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας.
 - γ. Τα μείζονα προγράμματα αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας.
 - δ. Τη χρηματοδότηση των ερευνητικών και τεχνολογικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων των Ερευνητικών Κέντρων.
 - ε. Τη συνεργασία με Εθνικά και Διεθνή Ερευνητικά Κέντρα, Α.Ε.Ι. και λοιπούς φορείς και την εκπροσώπηση σε εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς και υπηρεσίες.
3. Η περαιτέρω διάρθρωση και λειτουργία του Ε.Σ.Α.Ε.Τ. ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 14

Στελέχωση και λειτουργία του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α.

1. Οι πιστώσεις που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καθώς και όλα τα περιουσιακά στοιχεία των υφιστάμενων Ερευνητικών Κέντρων, από της συγκροτήσεώς του μεταφέρονται στο Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α., όπως ειδικότερα ορίζεται από το προεδρικό διάταγμα της παρ. 10 του άρθρου αυτού. Μέχρι την έκδοση και εφαρμογή του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος, το Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. θα χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις και το υλικό που χρησιμοποιούσαν τα Ερευνητικά Κέντρα από και μετά την 1.9.1999.
2. Το επιστημονικό προσωπικό των Ερευνητικών Κέντρων Κ.Ε.Τ.Ε.Σ., Κ.Ε.Τ.Α., Γ.Ε.Τ.Ε.Ν. μόνιμο ή με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, οι ειδικοί επιστήμονες του ν.δ. 125/ 1974, με διδακτορικό δίπλωμα, διορίζεται με αίτησή του, μετά από κρίση πενταμελούς ειδικής επιτροπής

ερευνητών Αα ή Βα βαθμίδας καθηγητών Α.Ε.Ι., εκπαιδωμένων των Ε.Κ. του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της Γ.Δ.Α.Β.Ε.Τ., που συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Ανάπτυξης, εντάσσεται σε μόνιμες οργανικές θέσεις ερευνητών. Το επιστημονικό προσωπικό που δεν κατέχει διδακτορικό δίπλωμα, αλλά έχει τουλάχιστον δεκαετή προϋπηρεσία σε ένα από τα Ερευνητικά Κέντρα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, με συμμετοχή στην ανάπτυξη συγκεκριμένων ερευνητικών προγραμμάτων τεχνολογικής καινοτομίας, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και ο σχεδιασμός και η κατασκευή βιομηχανικών πρωτοτύπων, βελτιωμένων ή νέων προϊόντων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του π.δ. 274/2000 (ΦΕΚ 225 Αα), ή ερευνητικού - αναπτυξιακού έργου που τεκμηριώνεται ως συγκρίσιμο με διδακτορική διατριβή, διορίζεται μετά από κρίση της άνω Επιτροπής και εντάσσεται σε μόνιμες οργανικές θέσεις Ε.Λ.Ε. (άρθρο 20 παρ.3 α του ν.1514/1985).

3. Το επιστημονικό προσωπικό της παραπάνω παραγράφου - μόνιμο ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου - που δεν θα ενταχθεί σε θέσεις ερευνητικού προσωπικού βαθμίδων Αα, Βα, Γα, Δα, εντάσσεται με αίτησή του σε συνιστώμενες ανάλογα με τα προσόντα του μόνιμες οργανικές θέσεις, που προβλέπονται στο άρθρο 20 παρ. 3α του ν. 1514/1985, σύμφωνα με τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού.

4. Η κρίση της Επιτροπής, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας και των περιορισμών δημοσίευσης διαβαθμισμένου έργου, γίνεται με βάση τα επιστημονικά προσόντα, το σύνολο και τη φυσιογνωμία του εκτελεσθέντος επιστημονικού και τεχνολογικού έργου και τη συμβολή του στην ανάπτυξη και κατασκευή αμυντικών επιστημονικών και τεχνολογικών συστημάτων και ανάλογη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του ν. 1514/1985.

5. Το πόρισμα της Επιτροπής κοινοποιείται στους κρινόμενους, οι οποίοι, εντός δεκαπέντε (15) ημερών έχουν δικαίωμα ένστασης ενώπιον της Επιτροπής. Η απόφαση αυτής επί των ενστάσεων αποστέλλεται στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Σε περίπτωση που μετά την ένταξη οι ετήσιες συνολικές αποδοχές του εντασσόμενου προσωπικού είναι μικρότερες από τις ήδη καταβαλλόμενες, τότε η διαφορά των αποδοχών αποτελεί προσωπικό επίδομα, που καταβάλλεται μέχρι εξισώσεώς του.

6. Το λοιπό προσωπικό των Ερευνητικών Κέντρων δύναται με αίτησή του να ενταχθεί και να καλύψει οργανικές θέσεις διοικητικού προσωπικού του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. που θα προβλέπεται στο προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού.

7. Οι ειδικοί επιστήμονες του ν.δ. 125/1974 που δεν υπηρετούν σε Ερευνητικά Κέντρα, παραμένουν σε προσωποπαγείς θέσεις της Υπηρεσίας τους και εξακολουθούν να αμείβονται σύμφωνα με τις ισχύουσες προ της δημοσίευσης του παρόντος διατάξεις.

8. Μέχρι τη δημοσίευση και εφαρμογή του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού, τα υφιστάμενα Ερευνητικά Κέντρα (Κ.Ε.Τ.Ε.Σ., Γ.Ε.Τ.Ε.Ν., Κ.Ε.Τ.Α.) εξακολουθούν να λειτουργούν, σύμφωνα με τις διατάξεις που τα διέπουν. Το προσωπικό τους εξακολουθεί να παρέχει τις υπηρεσίες του σε

αυτά και να αμείβεται σύμφωνα με τις πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διατάξεις.

9. Όσον αφορά το συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό καθεστώς των Ερευνητών και εν γένει του επιστημονικού προσωπικού του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α., εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους Ερευνητές και το εν γένει επιστημονικό προσωπικό των Εθνικών Ερευνητικών Κέντρων του ν. 1514/1985.

10. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, μέσα σε προθεσμία εξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, η οποία μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ρυθμίζονται:

α. Θέματα οργάνωσης και λειτουργίας του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α., οι αρμοδιότητες των οργάνων του, ο αριθμός των αναγκαίων θέσεων των ερευνητικού, Ε.Λ.Ε., τεχνικού, διοικητικού και στρατιωτικού προσωπικού, τα προσόντα και η διαδικασία πρόσληψης και προαγωγής του προσωπικού, ο αριθμός των αναγκαίων θέσεων του με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου προσωπικού.

β. Οι πόροι, οι πηγές χρηματοδότησης του Κ.Ε.Τ.ΕΘ.Α. και η μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων των υφιστάμενων Ερευνητικών Κέντρων σε αυτό, συμπεριλαμβανομένου και του ειδικού λογαριασμού του Γ.Ε.Τ.Ε.Ν..

γ. Σύσταση, κατάργηση και διαχείριση ειδικών λογαριασμών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2771/1999.

δ. Σύσταση κανονισμών προμηθειών και οικονομικής διαχείρισης, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια ή τεχνικό ζήτημα που απαιτείται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

11. Με το ίδιο ή όμοιο διάταγμα ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στους ειδικούς επιστήμονες του ν.δ. 125/1974, καθώς και του λοιπού επιστημονικού προσωπικού των Ερευνητικών Κέντρων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, οι οποίοι δεν θα ενταχθούν σε θέσεις ερευνητικού προσωπικού ή Ε.Λ.Ε., καθώς και θέματα που αφορούν στο τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια ή τεχνικό θέμα, αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.

12. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καταργούνται:

α. Η παράγραφος 9 του άρθρου 25 του ν. 2292/1995.

β. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

ΜΕΡΟΣ Γæ Άλλες διατάξεις

Άρθρο 15 Βιομηχανικές Περιοχές

1. α. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ Α.Ε. (Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε.) μπορεί να εισφέρει τον κλάδο των Βιομηχανικών Περιοχών (ΒΙ.ΠΕ.) σε λειτουργούσα ή νεοιδρυόμενη προς τούτο, από μόνη την ίδια, κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2(η) του Καταστατικού της, ανώνυμη εταιρεία, ως προς την οποία δεν εφαρμόζεται η παρ. 11 του άρθρου 7 του ν. 2386/1996. Κατά τα λοιπά, για την απόσπαση και εισφορά του ανωτέρω κλάδου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.

2166/1993, εφόσον δεν τροποποιούνται με διατάξεις του παρόντος.

β. Με την εισφορά του κλάδου αυτού στην εταιρεία της προηγούμενης παραγράφου επέρχεται καθολική διαδοχή σε όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. σχετικά με τις ΒΙ.ΠΕ.. Όπου στην οικεία νομοθεσία, τις κατ' εξουσιοδότηση εκδοθείσες πράξεις κανονιστικού περιεχομένου και τους κανονισμούς λειτουργίας των ΒΙ.ΠΕ. γίνεται αναφορά στην Ε.Τ.Β.Α., η αναφορά αυτή νοείται από τη σύσταση της εταιρείας του εδαφίου (α) της παρούσας παραγράφου, ότι γίνεται στην εταιρεία αυτήν.

γ. Η παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1892/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

« 2. Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει όταν αποκτούν τα πιο πάνω δικαιώματα το Ελληνικό Δημόσιο, οι δήμοι και κοινότητες, τα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα, αυτοί που αποκαθίστανται κατά τις διατάξεις της αγροτικής νομοθεσίας, η εταιρεία στην οποία θα εισφερθεί ο κλάδος των ΒΙ.ΠΕ. από την Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε.»

δ. Η χρηματοδότηση συμπληρωματικών έργων στις ήδη οριοθετημένες υφιστάμενες Βιομηχανικές Περιοχές του άρθρου 19 παρ. 1 του ν. 2545/1997 (ΦΕΚ 254 Αæ) μπορεί να καλύπτεται στο σύνολό της από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ), εφόσον φορέας υλοποίησης του έργου είναι η Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. ή η εταιρεία στην οποία θα εισφερθεί ο κλάδος των Βιομηχανικών Περιοχών από την Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε..

2. Με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. μπορούν να διατίθενται στην εταιρεία της προηγούμενης παραγράφου υπάλληλοι της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε., που παρείχαν την εργασία τους για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κλάδου των ΒΙ.ΠΕ.. Η διάθεση των υπαλλήλων αυτών θα γίνεται με σύμβαση μεταξύ της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. και της εταιρείας για ορισμένο χρόνο και θα λήγει σε κάθε περίπτωση την 30η ημέρα από την επόμενη ημέρα, κατά την οποία η συμμετοχή της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. στο κεφάλαιο της εταιρείας θα καταστεί μικρότερη του 50%. Κατά το διάστημα της διαθέσεως τους από την Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. στην εταιρεία, οι διατιθέμενοι υπάλληλοι διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους (μισθολογικά, βαθμολογικά κ.λπ.), έναντι της Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. και της εταιρείας, για όσο διάστημα η Ε.Τ.Β.Α. συμμετέχει στο κεφάλαιό της κατά ποσοστό 50% τουλάχιστον.

3. Η Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε. μπορεί να σχηματίζει ειδικό αποθεματικό με τη χρήση μέρους ή του συνόλου των κονδυλίων που χορηγήθηκαν ή χορηγούνται από το Π.Δ.Ε. ή άλλες πηγές για τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού για: α) ενδεχόμενη απαξίωση στοιχείων του ενεργητικού της, β) ενδεχόμενη ζημία από τη λειτουργία των ΒΙ.ΠΕ. και γ) δαπάνες έργων υποδομής, οι οποίες δεν έχουν ενσωματωθεί στην αξία των οικοπέδων των ΒΙ.ΠΕ.. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται και προς την εταιρεία της παραγράφου 1 του παρόντος, σε ό,τι αφορά στις ΒΙ.ΠΕ..

Άρθρο 16 Διάθεση μετοχών στο προσωπικό Α.Ε.

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 10 του κ.ν. 2190/1920, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του π.δ. 409/1986, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μέσα στο πρώτα δύο χρόνια από τη νόμιμη λειτουργία της εταιρείας, καθώς και δύο χρόνια μετά από κάθε αύξηση του κεφαλαίου της, απαγορεύεται και εί-

να απολύτως άκυρη η απόκτηση οποιουδήποτε στοιχείου του ενεργητικού με τίμημα ανώτερο του 1/10 του μετοχικού κεφαλαίου, που έχει καταβληθεί, εφόσον πωλητές είναι ιδρυτές, μέτοχοι εκπροσωπούντες ποσοστό μεγαλύτερο του 1/20 του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, συγγενείς των ανωτέρω μέχρι και του δευτέρου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας συμπεριλαμβανομένου, σύζυγοι των ανωτέρω, καθώς και εταιρείες στις οποίες ιδρυτές, μέτοχοι ή εταίροι εκπροσωπούντες το 1/20 του κεφαλαίου των εν λόγω εταιρειών, μέλη των Διοικητικών τους Συμβουλίων ή διαχειριστές, συγγενείς των ανωτέρω μέχρι και του δευτέρου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας συμπεριλαμβανομένου ή σύζυγοι των ανωτέρω έχουν την ιδιότητα των παραπάνω προσώπων.»

2. Η παρ. 9 του άρθρου 13 του κ.ν. 2190/1920, η οποία προστέθηκε με την περίπτωση γα της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 2741/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, που λαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 29 παράγραφοι 3 και 4 και 31 παρ. 2, μπορεί να θεσπισθεί πρόγραμμα διαθέσεως μετοχών στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και το προσωπικό της εταιρείας, καθώς και των συνδεδεμένων με αυτήν εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 42ε παρ. 5, με τη μορφή δικαιώματος προαίρεσης αγοράς μετοχών κατά τους όρους της απόφασής αυτής, περίληψη της οποίας υπόκειται στις διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 7β. Η απόφαση αυτή της Γενικής Συνέλευσης πρέπει ιδίως να ορίζει τον ανώτατο αριθμό μετοχών που μπορεί να εκδοθούν, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/10 των υφιστάμενων μετοχών, αν οι δικαιούχοι ασκήσουν το δικαίωμα (option) αγοράς μετοχών, την τιμή και τους όρους διάθεσης των μετοχών στους δικαιούχους. Το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας, με απόφασή του, ρυθμίζει κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια, που δεν ρυθμίζεται διαφορετικά από τη Γενική Συνέλευση, εκδίδει τα πιστοποιητικά δικαιώματος αγοράς μετοχών και κατά το μήνα Δεκέμβριο κάθε χρόνου εκδίδει μετοχές στους δικαιούχους, που άσκησαν το δικαίωμά τους, αυξάνοντας το κεφάλαιο της εταιρείας αντιστοίχως και πιστοποιεί την αύξηση του κεφαλαίου κατά το άρθρο 11. Οι αυξήσεις αυτές του κεφαλαίου δεν αποτελούν τροποποιήσεις του Καταστατικού και δεν εφαρμόζεται επ' αυτών η παράγραφος 5 του άρθρου αυτού.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 92 του κ.ν. 2190/1920, όπως προστέθηκε με το άρθρο 18 του π.δ. 498/1987, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 91, κάθε μητρική επιχείρηση απαλλάσσεται από την υποχρέωση του άρθρου 90 παρ. 1 όταν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού της, το σύνολο των υποκειμένων σε ενοποίηση επιχειρήσεων δεν υπερβαίνει, με βάση τις τελευταίες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τους, τα όρια των δύο από τα παρακάτω τρία κριτήρια:

α. σύνολο ισολογισμού 1.250.000.000 δραχμές, όπως αυτό προκύπτει από την άθροιση των στοιχείων Α μέχρι και Ε του ενεργητικού στο υπόδειγμα ισολογισμού που παραπέμπει το άρθρο 42γ,

β. καθαρός κύκλος εργασιών 2.500.000.000 δραχμές,

γ. μέσος όρος προσωπικού, που απασχολήθηκε κατά τη διάρκεια της χρήσης, 250 άτομα.

Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 42α εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτής της διάταξης.»

4. Τα αριθμητικά όρια της περίπτωσης αα «σύνολο ισολογισμού» και της περίπτωσης βα «καθαρός κύκλος εργασιών» της παρ. 6 του άρθρου 42α του κ.ν. 2190/1920 ορίζονται σε 1.500.000 ευρώ και 3.000.000 ευρώ αντίστοιχα.

5. Τα αριθμητικά όρια της περίπτωσης αα «σύνολο ισολογισμού» και της περίπτωσης βα «καθαρός κύκλος εργασιών» της παρ. 1 του άρθρου 92 του κ.ν. 2190/1920 ορίζονται σε 3.700.000 ευρώ και 7.400.000 ευρώ αντίστοιχα.

6. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 ισχύουν για τις εταιρικές χρήσεις που αρχίζουν την 1η Ιουλίου 2000.

7. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 ισχύουν για τις εταιρικές χρήσεις που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2002.

Άρθρο 17

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 4 του ν. 2081/1992, όπως προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 10 του ν. 2741/1999, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Με την ίδια απόφαση κατανέμεται μέρος από το ίδιο ποσοστό και στους Πανελλήνιο Σύνδεσμο Εξαγωγέων, Σύνδεσμο Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος και Σύνδεσμο Εξαγωγέων Κρήτης, με βάση τη συναλλαγματική εισροή του συνόλου των μελών ενός εκάστου τούτων κατά την τελευταία τριετία.»

Άρθρο 18

Ρυθμίσεις θεμάτων τουριστικών εγκαταστάσεων

1. Οι ιδιοκτήτες ή οι εκμεταλλεόμενοι τουριστικά καταλύματα των παραγράφων 1 (Α και Β) και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 118 Αα) που έχουν λάβει το ειδικό σήμα Ε.Ο.Τ. βάσει του άρθρου 3 του ίδιου νόμου και των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε εκτέλεση αυτού: α) 547/1.4.94 (ΦΕΚ 268 Βα) του Υπουργού Τουρισμού και β) 530268/5.4.94 (ΦΕΚ 268 Βα) του Γενικού Γραμματέα Ε.Ο.Τ., οφείλουν, κατά την επανυποβολή των δικαιολογητικών για τη διατήρηση του ειδικού σήματος Ε.Ο.Τ., να υποβάλλουν στον Ε.Ο.Τ.:

α) Πιστοποιητικό Πυρασφάλειας που να καλύπτει το σύνολο της υφιστάμενης κτιριακής εγκατάστασης. Για τη χορήγηση του πιστοποιητικού υποβάλλεται στην οικεία πυροσβεστική υπηρεσία μελέτη πυροπροστασίας σύμφωνα με το κεφάλαιο Βα του π.δ.71/1988 (ΦΕΚ 82 Αα). Εφόσον ληφθούν όλα τα μέτρα και μέσα πυροπροστασίας, που ορίζονται στη μελέτη χορηγείται από την οικεία πυροσβεστική υπηρεσία πιστοποιητικό πυροπροστασίας διάρκειας πέντε (5) ετών.

β) Βεβαίωση και τεκμηρίωση με τεχνικά στοιχεία της επάρκειας του κτιρίου από πλευράς στατικής, αντισεισμικής και δομικής, από δύο μηχανικούς και

γ) Βεβαίωση και τεκμηρίωση με τεχνικά στοιχεία της επάρκειας των υφιστάμενων εγκαταστάσεων διάθεσης υγρών αποβλήτων σύμφωνα με την παρ. Ζ του προεδρικού διατάγματος της 20.1.1988 (ΦΕΚ 61 Δα).

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τη χορήγηση ειδικού σήματος Ε.Ο.Τ. στα τουριστικά καταλύματα του άρθρου 21 παραγράφοι 5 και 6 του ν. 2741/1999 (ΦΕΚ 199 Αα).

3. Η παράγραφος δα της περίπτωσης Γα του άρθρου 8 του από 6.10.1978 προεδρικού διατάγματος

(ΦΕΚ 538 Δα) όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το από 20.1.1988 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ 61 Δα) αντικαθίσταται ως εξής:

«δ1. Το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος κτιρίων σε γήπεδα επιφάνειας μέχρι πενήντα (50) στρέμματα ορίζεται σε δεκάμισι (10,50) μέτρα με την προϋπόθεση ότι το ποσοστό της επιφάνειας κτιρίων ύψους μεγαλύτερου των επτάμισι (7,5) μέτρων δεν θα υπερβαίνει το τριάντα τοις εκατό (30%) της πραγματοποιούμενης κάλυψης του κτιρίου.

δ2. Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω για κτίρια ή τμήματα κτιρίων που βρίσκονται στη ζώνη των διακοσίων (200) μέτρων από τη γραμμή αιγιαλού, το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων ορίζεται σε επτάμισι (7,5) μέτρα.

δ3. Το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος κτιρίων σε γήπεδα άνω των πενήντα (50) στρεμμάτων μπορεί να είναι μέχρι δεκατριήμισι (13,50) μέτρα, χωρίς αύξηση του επιτρεπόμενου συντελεστή δόμησης και του ποσοστού κάλυψης με την προϋπόθεση ότι το ποσοστό της επιφάνειας κτιρίων ύψους μεγαλύτερου των δεκάμισι (10,50) μέτρων δεν θα υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) της πραγματοποιούμενης κάλυψης του κτιρίου και ότι οι αποστάσεις αυτών από τα όρια του γηπέδου θα είναι τουλάχιστον:

- για κτίρια ύψους άνω των επτάμισι (7,5) μέτρων και μέχρι δεκάμισι (10,50) μέτρα σε δεκαπέντε (15) μέτρα
- για κτίρια ύψους άνω των δεκάμισι (10,50) μέτρων και μέχρι δεκατριήμισι (13,50) μέτρα σε είκοσι (20) μέτρα.

Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω:

- μέσα στη ζώνη των διακοσίων (200) μέτρων από τη γραμμή του αιγιαλού ισχύουν οι διατάξεις της παρ. δ2 του παρόντος.

Μέσα στη ζώνη πέραν των διακοσίων (200) μέτρων και μέχρι τα πεντακόσια (500) μέτρα από τον αιγιαλό η αύξηση του ύψους των κτιρίων άνω των δεκάμισι (10,50) μέτρων και μέχρι δεκατριήμισι (13,50) μέτρα επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ύστερα από γνώμη του Κεντρικού ΣΧΟΠ.

Για την έκδοση της απόφασης αυτής συνεκτιμώνται τα στοιχεία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος όπως το φυσικό τοπίο, η παρεμπόδιση ή μη της θέας, η φυσιογνωμία και ο αρχιτεκτονικός χαρακτήρας της περιοχής, η μορφολογία του εδάφους.

δ4. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις (αύξηση μεγίστου ύψους) δεν ισχύουν στις προστατευόμενες βάσει ειδικών διαταγμάτων περιοχές και οικισμούς της χώρας.

δ5. Πάνω από το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος επιτρέπεται η κατασκευή στέγης με ύψος το πολύ δύο (2) μέτρα. Μεγαλύτερο ύψος μπορεί να πραγματοποιηθεί ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Πολεοδομικού Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (Ε.Π.Α.Ε.), για λόγους προσαρμογής προς το περιβάλλον (κλιματολογικές συνθήκες ή αρχιτεκτονικός χαρακτήρας των κτισμάτων της περιοχής).

Στα γήπεδα που παρουσιάζουν κλίσεις εδάφους άνω του 15 % επιβάλλεται η κλιμάκωση του κτιρίου για την προσαρμογή του στη φυσική μορφή του εδάφους σύμφωνα και με την παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 1577/1985.

Τα ελάχιστα ελεύθερα ύψη των χώρων των ξενοδοχειακών καταλυμάτων ορίζονται ως εξής:

Υπνοδωμάτια: 2,40 μέτρα ή 2.50 μέτρα για μονάδες Α και ΑΑ τάξης.

Λουτρά: 2,20 μέτρα.

Χώροι Υποδοχής: 2,70 μέτρα ή 3,00 μέτρα για μονάδες Α και ΑΑ τάξης.

Μαγειρεία και λοιποί χώροι εργασίας: 2,70 μέτρα.»

Άρθρο 19

Παράταση μισθώσεων ξενοδοχείων

1. Συμβάσεις μίσθωσης ξενοδοχείων που λήγουν πριν από την 31.12.2005 παρατείνονται υποχρεωτικά μέχρι την ημερομηνία αυτή, κατ' εξαίρεση των κειμένων σχετικών διατάξεων, στην περίπτωση που έχει συμφωνηθεί ή θα συμφωνηθεί, πριν από τη λήξη της μισθώσεως μεταξύ της Ο.Ε.Ο.Α. – Αθήνα 2004 Α.Ε. και των μισθωτών τους, ότι τα ξενοδοχεία αυτά θα χρησιμοποιηθούν για τη φιλοξενία της Ολυμπιακής Οικογένειας κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 2004 στην Αθήνα.

2. Στην περίπτωση αυτήν, η αύξηση του μισθώματος για κάθε έτος παράτασης δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό 4% επί του ποσού του μισθώματος που καταβάλλεται κατά το χρόνο λήξης της σύμβασης μισθώσεως.

3. Οι μισθώσεις των χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων, που έχουν παραταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 22 του ν. 2741/1999 παρατείνονται από τότε που έληξαν μέχρι την 31.12.2002.

Κατά της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν λόγω λήξης της μίσθωσης χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων χωρεί ανακοπή λόγω της εκ του νόμου παράτασης αυτών των μισθώσεων. Με την άσκηση της ανακοπής χορηγείται από τον δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου αναστολή εκτέλεσης.

Άρθρο 20

Ρύθμιση θεμάτων τουριστικής εκπαίδευσης

1. Η παρ. 7 του άρθρου 11 του ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Αα) αντικαθίσταται ως εξής:

« 7. α. Στις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης συνιστάται μία θέση Γενικού Διευθυντή.

β. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ύστερα από επιλογή μεταξύ προσώπων μεγάλης εμπειρίας σε θέματα εκπαίδευσης και διοίκησης και με αποδεδειγμένη προϋπηρεσία στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Η θητεία του ορίζεται τριετής και μπορεί να ανανεώνεται.

γ. Σε περίπτωση τοποθέτησης με απόσπαση στην παρ. 7 θέση προσώπου που είναι ήδη δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 119 Αα), κατά το χρόνο της θητείας του στις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης διατηρούνται ακέραια τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα στο φορέα από τον οποίο προέρχεται, η θέση του στην επετηρίδα και πάντα τα προσκτώμενα, λόγω προϋπηρεσίας ή συναφής προς τη θέση του και το βαθμό του δικαιώματα. Ο χρόνος της θητείας του στις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική του θέση για κάθε σχετική συνέπεια, αλλά η μισθοδοσία του βαρύνει τις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης.

δ. Ο Γενικός Διευθυντής προΐσταται των υπηρεσιών των Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης, έχει τις αρμοδιότητες των παραγράφων 2 και 3 του ν. 1892/1990 και τις ειδικότερες αρμοδιότητες που προβλέπονται, για

τον Γενικό Διευθυντή, στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας των Σ.Τ.Ε..

ε. Με την έναρξη ισχύος των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου καταργείται η θέση του Διευθυντή - Προϊστάμενου των Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης που είχε συσταθεί με την αριθ. 1566/1983 (ΦΕΚ 256 Αα) απόφαση Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

στ. Οι αποδοχές του Γενικού Διευθυντή και η αποζημίωση του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης.»

2. Στο άρθρο 11 του ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Αα) προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. α. Το άρθρο 1 του ν. 4032/1960 αντικαθίσταται ως εξής: «Οι Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης διοικούνται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο διορίζεται με τριετή θητεία από τον εποπτεύοντα Υπουργό. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου. Στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου περιλαμβάνεται και ο Γενικός Διευθυντής των Σ.Τ.Ε..»

β. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου λήγει αυτοδικαίως η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου που έχει διοριστεί στις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης.

Άρθρο 21

Έλεγχος λειτουργίας καζίνο

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35 Αα) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Επίσης η ανωτέρω υπέρβαση του ανώτατου ορίου ημερών εκτός έδρας επιτρέπεται για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης που μετακινούνται εκτός έδρας για τη διενέργεια ελέγχου λειτουργίας στις επιχειρήσεις καζίνο. Η προβλεπόμενη από το προηγούμενο εδάφιο για την περίπτωση αυτή απόφαση, κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ ένα έτος από την ημερομηνία έκδοσής της.»

2. Η παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 2206/1994 (ΦΕΚ 62 Αα) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Ο διοικητικός έλεγχος ασκείται από το Υπουργείο Ανάπτυξης και περιλαμβάνει ενδεικτικά τον έλεγχο κτιρίων και εγκαταστάσεων, τη διεξαγωγή των τυχερών παιγνίων, τα υλικά και τα μηχανήματα διεξαγωγής των παιγνίων και τη διαδικασία προμήθειάς τους, καθώς και την τήρηση των όρων χορήγησης της άδειας. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και τα όρια του διοικητικού ελέγχου.

Με προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού είναι δυνατή η ανάθεση τεχνικής υποστήριξης του συστήματος ελέγχου σε φορείς του ιδιωτικού τομέα που έχουν ειδική διεθνή εμπειρία στον έλεγχο καζίνο

β) Ο οικονομικός έλεγχος, εκτός εκείνου της εφαρμογής των όρων αδειών ίδρυσης και λειτουργίας, ασκείται από το Υπουργείο Οικονομικών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία του οικονομικού ελέγχου, καθώς και οι λεπτομέρειες κάθε απαιτούμενης συνεργασίας των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης.

γ) Μέχρι την έκδοση των προβλεπόμενων στα προηγούμενα εδάφια υπουργικών αποφάσεων ισχύουν οι κα-

νονισμοί ελέγχου που έχουν εκδοθεί και εφαρμόζονται.»

Άρθρο 22

Ρυθμίσεις θεμάτων τουρισμού

1. Η παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 2636/1998 (ΦΕΚ 198 Αα) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 7 του ν. 2244/1994 (ΦΕΚ 168 Αα), όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 2308/1995 (ΦΕΚ 114 Αα) και τα κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθέντα ή εκδιδόμενα προεδρικά διατάγματα και οι λοιπές σχετικές κανονιστικές πράξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν, έχουν ανάλογη εφαρμογή και στον τομέα τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης και στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.).

β. Η σχετική προκήρυξη μπορεί να γίνεται χωριστά για κάθε αντικείμενο ανάθεσης. Για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης (ΥΠ.ΑΝ.) τα νομικά πρόσωπα των ενδιαμέσων φορέων μπορεί να είναι και κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα δε προσόντα τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης.»

2. Οι προβλεπόμενες στο εδάφιο δα της παρ. 18 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 αρμοδιότητες του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Ε.Ο.Τ. για την αξιοποίηση των αναφερόμενων στο εδάφιο αυτό περιοχών στο εξής ασκούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ανώνυμης Εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα».

Άρθρο 23

1. Το άρθρο 6 του ν. 710/1977 (ΦΕΚ 283 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι ασκούντες το επάγγελμα του ξεναγού κατά τις διατάξεις του παρόντος υπάγονται από 1ης Ιανουαρίου 1977 στην ασφάλιση του ΙΚΑ για όλους τους κλάδους ασφαλίσεώς του, σύμφωνα με τη νομοθεσία που το διέπει.

2. Οι ξεναγοί οφείλουν, για κάθε παρεχόμενη εργασία, σχετική με το επάγγελμά τους, να εκδίδουν δελτίο παροχής υπηρεσιών, από τριπλότυπο νόμιμα θεωρημένο, αντίγραφο δε αυτών να υποβάλουν στις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης (Σ.Τ.Ε.) εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου.

Σε περίπτωση μη υποβολής στις Σ.Τ.Ε. των δελτίων παροχής υπηρεσιών του προηγούμενου εδαφίου εντός της οριζόμενης προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από τη λήξη του ημερολογιακού τριμήνου, εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες διατάξεις του Ι.Κ.Α. για καθυστέρηση καταβολής εισφορών.

3. Οι ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τόσο τον εργοδότη όσο και τον ασφαλισμένο (ξεναγό) παρακρατούνται στο σύνολό τους από τα τουριστικά γραφεία, τις λοιπές επιχειρήσεις, το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ. προς τα οποία προσφέρουν τις υπηρεσίες τους οι ξεναγοί και αποδίδονται προς τις Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου.

Προκειμένου περί ξεναγών που παρέχουν υπηρεσίες σε μεμονωμένους περιηγητές και εν γένει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν περιλαμβάνονται στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου, οι ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου αποδίδονται στις

Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου με ευθύνη των ξεναγών.

4. Οι Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης υποχρεούνται να αποδίδουν στο Ι.Κ.Α. εντός ενενήντα (90) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου τις καταβληθείσες σε αυτές εισφορές των προηγούμενων παραγράφων, ως και αντίγραφα των δελτίων παροχής υπηρεσιών συνοδευόμενα από αναλυτική κατάσταση στην οποία φαίνεται το σύνολο των αμοιβών και των επ' αυτών εισφορών για κάθε ξεναγό και επί πλέον κατάσταση στην οποία καταχωρούνται οι εργοδότες και ξεναγοί, οι οποίοι δεν κατέβαλαν εντός της καθορισμένης προθεσμίας τις ασφαλιστικές εισφορές που τους βαρύνουν.

Ως εργοδότες έναντι του ΙΚΑ θεωρούνται στην περίπτωση του εδαφίου α' της παραγράφου 3 τα τουριστικά γραφεία και οι λοιπές επιχειρήσεις, στη δε περίπτωση του εδαφίου β' της ίδιας παραγράφου, οι ίδιοι οι ξεναγοί.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 710/1977 (ΦΕΚ 283 Α) έχουν εφαρμογή και για τους ξεναγούς που αποφοίτησαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 2837/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Για την ίδρυση των εταιριών που προβλέπονται στην παρ. 5 εδ. ια του άρθρου 13 του ν. 2636/1998 όπως τροποποιήθηκε με το ν. 2837/2000 μοναδικός μέτοχος μπορεί να είναι η Ανώνυμη Εταιρία "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα". Η λειτουργία των εταιριών αυτών διέπεται από τις διατάξεις του ν. 2190/1920. Οι μετοχές των εν λόγω θυγατρικών εταιριών της Ανώνυμης Εταιρείας "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα" μπορούν να μεταβιβάζονται, ανταλλάσσονται, μισθώνονται ή να παραχωρούνται για ορισμένο χρόνο έναντι ανταλλάγματος με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Ανώνυμης Εταιρείας "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα".

β) Εντός δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Α.Ε. "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα" ιδρύονται οι θυγατρικές εταιρίες για την λειτουργία των επιχειρήσεων Καζίνο Κέρκυρας και Ξενοδοχείο – Καζίνο Πάργης.»

3. Στο άρθρο 2 του ν. 2206/1994 προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής :

«13. α) Οι προβλεπόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2206/1994 άδειες Καζίνο στη θέση Μοντ Παρνές στην Πάργη και στην Κέρκυρα χορηγούνται στην Α.Ε. "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα". Για τη χορήγηση των εν λόγω αδειών εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης με την οποία ρυθμίζονται και τα θέματα της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 2206/1994.

Πριν από την έκδοση της Υπουργικής απόφασης η Α.Ε. "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα" θα καταβάλλει τα ποσά που προβλέπονται στην παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2206/1994 για τα Καζίνο Πάργης και Κέρκυρας αντίστοιχα. Τα εν λόγω χρηματικά ποσά αποδίδονται στον ΕΟΤ.

β) Τα προβλεπόμενα στην παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2206/1994 ποσά από την συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου επί των μικτών κερδών για τα Καζίνο Κέρκυρας και Πάργης, διατίθενται στον ΕΟΤ σε ποσοστό 70% του συνολικού ποσού αποκλειστικά για τη διαφήμιση και προβολή του Ελληνικού Τουρισμού και σε ποσοστό 30% ως επιχορήγηση του τακτικού προϋπολογισμού

του ΕΟΤ, του Ελληνικού Φεστιβάλ και της Σχολής Τουριστικής Εκπαίδευσης, που κατανέμεται μεταξύ αυτών με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης.

Ειδικά για την χρήση του έτους 2001 στα ανωτέρω ποσά συμψηφίζονται τυχόν καταβολές που έγιναν υπέρ ΕΟΤ κατ'εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 2636/1998, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 9 του ν. 2837/2000.

4. Όργανα Διοίκησης Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού.

1. α. Στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) συστήνεται θέση Προέδρου. Ο Πρόεδρος του Ε.Ο.Τ. διορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού. Η θητεία του είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται.

β. Η κατοχή της θέσης του Γενικού Γραμματέα Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης δεν αποτελεί κώλυμα για το διορισμό στη θέση του Προέδρου του Ε.Ο.Τ.

γ. Ο Πρόεδρος του Ε.Ο.Τ. είναι ο ανώτερος προϊστάμενος των υπηρεσιών του Οργανισμού και έχει όλες τις αρμοδιότητες που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία για το Γενικό Γραμματέα, τον Πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.Τ.

δ. Με την έναρξη ισχύος των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 118 Α). Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται Πρόεδρος Ε.Ο.Τ., Διοικητικό Συμβούλιο Ε.Ο.Τ. και Γενικός Γραμματέας Ε.Ο.Τ. στο εξής νοείται ο Πρόεδρος του Ε.Ο.Τ.

ε. Η αποζημίωση του Προέδρου του Ε.Ο.Τ. καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομικών.

5. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2206/1994 (ΦΕΚ Α 62) προστίθεται παράγραφος 4α ως εξής:

«4α) Απαγορεύεται η πρόσληψη στις επιχειρήσεις καζίνο της Χώρας, όσων έχουν υπηρετήσει στη Διεύθυνση Καζίνο του Υπουργείου Ανάπτυξης, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, ως διοικητικό προσωπικό ή ως μέλη του Ελεγκτικού Μηχανισμού των καζίνο του αυτού ή άλλου Υπουργείου ή έχουν διατελέσει μέλη της Επιτροπής Καζίνο. Η απαγόρευση ισχύει επί πέντε (5) έτη από την με οποιοδήποτε τρόπο διακοπή της σχέσεώς τους με τις υπηρεσίες αυτές.

Οι παραβάτες των ως άνω διατάξεων, υπόκεινται στις ποινές της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.»

6. Στο τέλος του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 προστίθεται παράγραφος 24 ως εξής:

«24. Οι χώροι οργανωμένης κατασκήνωσης με ή χωρίς οικίσκους εξομοιώνονται με τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα της παρ. 1Α του παρόντος άρθρου, όσον αφορά στην εφαρμογή του άρθρου 13 του ν. 4377/1929 και με τους ίδιους όρους και διαδικασία που ισχύει προκειμένου περί ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Το αυτό ισχύει και όσον αφορά στη δυνατότητα παραχώρησης της χρήσης αιγιαλού, που ευρίσκεται στο θαλάσσιο μέτωπο των επιχειρήσεων αυτών, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 13 του Α.Ν. 1540/1938 (ΦΕΚ 488 Αα).»

7. Ρύθμιση χρεών προς ΕΟΤ και Ε.Τ.Α. Α.Ε.

Η προθεσμία για την υποβολή αίτησης ρύθμισης για εξόφληση των οφειλών προς τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (ΕΟΤ) και την Ανώνυμη Εταιρεία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» σύμφωνα με τις διατάξεις του

άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 2741/1999, του άρθρου 9 παρ. 16 του ν. 2837/2000 και της υπ' αριθμ. Τ/1300/31.3.2000 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης (ΦΕΚ 462 Βα) παρατείνεται για έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

8. Η προθεσμία των τριών μηνών της παρ. 5 του άρθρου 21 του ν. 2741/1999 για την υποβολή των δικαιολογητικών προς απόκτηση σήματος λειτουργίας τουριστικού καταλύματος, παρατείνεται κατά 30 ημέρες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν.2160/1993 (ΦΕΚ 118 Αα) καταργείται.

Άρθρο 24 **Τροποποιήσεις της νομοθεσίας περί ιδιωτικής ασφάλισης**

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 400/1970, αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αμέσως μετά την ανάκληση της άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης ο επόπτης εκκαθάρισης προβαίνει σε σφράγιση και εν συνεχεία αποσφράγιση των κεντρικών γραφείων και των υποκαταστημάτων της επιχείρησης σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας».

2. Μετά την παρ. 6 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 400/1970 προστίθενται παράγραφοι 7 και 8 ως ακολούθως, οι δε παράγραφοι 7 αναριθμούνται σε 9 και 10:

«7. Από την ημερομηνία ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης ή της θέσης αυτής σε κοινή εκκαθάριση ή σε κατάσταση πτώχευσης, το Επικουρικό Κεφάλαιο διοικεί και διαθέτει όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχουν διατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος σε τοποθέτηση ασφαλίσεων αστικής ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα. Τα εκ των μεταβιβαζομένων περιουσιακών στοιχείων ακίνητα εκποιούνται από το Επικουρικό Κεφάλαιο με πλειοδοτικό διαγωνισμό, που διενεργείται με υποβολή κλειστών και σφραγισμένων έγγραφων προσφορών και με τιμή εκκίνησης αυτήν που θα ορίσει η Επιτροπή του άρθρου 9 του ΚΝ 2190/1920, η οποία προκειμένου για ακίνητα σε περιοχές, στις οποίες ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας τους δεν μπορεί να είναι μικρότερη της αντικειμενικής αξίας. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει η διακήρυξη διενέργειας του πλειοδοτικού διαγωνισμού και ενδεικτικά ο τρόπος κατάθεσης των προσφορών, η διαδικασία αποσφράγισής τους, η αξιολόγηση αυτών, τα κριτήρια επιλογής του τελικού πλειοδότη, η δημοσίευση της διακήρυξης και η διαδικασία διενέργειας επαναληπτικού διαγωνισμού σε περίπτωση που ο πρώτος δεν τελεσφορήσει, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Τίτλοι, ομόλογα και λοιπά παρόμοια και άμεσα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία εκποιούνται στην τρέχουσα χρηματιστηριακή τους αξία ή στην τρέχουσα ή συνήθη αξία τους στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου. Καταθέσεις σε τράπεζες περιέρχονται στην άμεση διάθεση και διαχείριση του Επικουρικού Κεφαλαίου.

8. Το Επικουρικό Κεφάλαιο υποχρεούται να καταβάλλει στα όργανα εκκαθάρισης το ποσό που αντιστοιχεί στην αναλογική συμμετοχή του στην ικανοποίηση των προνομιακών απαιτήσεων των εργαζομένων και στα

έξοδα εκκαθάρισης, η οποία υπολογίζεται κατά το λόγο της ασφαλιστικής τοποθέτησης του κλάδου αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων προς το σύνολο της ασφαλιστικής τοποθέτησης της εταιρίας σε όλους τους κλάδους που ασκούσε. Το τυχόν εναπομένον υπόλοιπο μετά την καταβολή του κατά τα άνω ποσού, την ικανοποίηση των δικαιούχων ασφαλίματος και την επιστροφή των μη δεδουλευμένων ασφαλιστρών επιστρέφεται στον εκκαθαριστή ή τον σύνδικο».

3. Στο άρθρο 19 του Ν. 489/1976 (ΦΕΚ 331 Αα) μετά την παράγραφο 5 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο σε δικαιούχους ασφαλίματος αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων απαλλάσσονται τέλους χαρτοσήμου».

4. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 400/1970 (ΦΕΚ 10 Αα), όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 35 παρ. 10 εδ. α' ν.2496/1997 (ΦΕΚ 87 Αα) καταργείται.

Άρθρο 25

1. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Α) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για θέματα διαχείρισης της περιουσίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ, πέραν της αναφερόμενης περιουσίας στο άρθρο 1 της σύμβασης, που κυρώθηκε με την παρ. 12 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999, η εποπτεία θα ασκείται και από τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης».

2. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Αα) προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Τα αντίστοιχα χρηματικά ποσά θα συνιστούν «Ειδικό Κεφάλαιο» το οποίο θα καταχωρείται και θα τηρείται σε ιδιαίτερο Λογαριασμό του ΟΑΠ-ΔΕΗ, η δε εκμετάλλευσή του θα γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΠ-ΔΕΗ κατόπιν εισήγησης ειδικού επενδυτικού συμβούλου, με έγκριση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η κατ' έτος απόδοση του «Ειδικού Κεφαλαίου» διατίθεται προς αναπλήρωση των απωλειών του Κεφαλαίου λόγω πληθωρισμού, το δε υπόλοιπό της, κατά το 80% θα αποτελεί πόρο του ΟΑΠ-ΔΕΗ κατά την παράγραφο 6 του παρόντος νόμου και κατά το 20% έσοδο του Οργανισμού, το οποίο είτε θα προστίθεται στο «Ειδικό Κεφάλαιο» είτε όπως θα αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΠ-ΔΕΗ με έγκριση των ως άνω Υπουργών.»

3. Η παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Αα) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«7. Το προσωπικό που υπηρετεί κατά την έναρξη λειτουργίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ στη Δ/ση Ασφάλισης Προσωπικού της ΔΕΗ αποσπάται αυτοδίκαια στον ΟΑΠ-ΔΕΗ, χωρίς χρονικό περιορισμό. Η υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των υπαλλήλων αυτών διέπεται από τον ισχύοντα εκάστοτε Κανονισμό Κατάστασης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Κ.Κ.Π.-ΔΕΗ) και το ισχύον εκάστοτε μισθολόγιο. Η δαπάνη της εν γένει μισθοδοσίας καθώς και οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη, βαρύνουν τον Οργανισμό, για όσο χρόνο οι ανωτέρω παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε αυτόν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη των Δ.Σ. του ΟΑΠ-ΔΕΗ και της ΔΕΗ, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία διαδικαστική λεπτομέρεια. Για όσο χρόνο υπηρετούν στον ΟΑΠ-ΔΕΗ, οι κατά τα ανωτέρω αποσπασμένοι υπάλληλοι, δεν πλη-

ρούνται ισάριθμες και αντίστοιχες οργανικές θέσεις του ΟΑΠ-ΔΕΗ.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. της ΔΕΗ, σε περίπτωση αποχώρησης υπαλλήλων του πρώτου εδαφίου από τον ΟΑΠ-ΔΕΗ, μπορεί να αποσπώνται στον Οργανισμό υπάλληλοι της ΔΕΗ της ίδιας κατηγορίας ή ειδικότητας, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 58 του ν. 1943/1991.

Έως ότου οργανωθούν και στελεχωθούν οι υπηρεσίες του ΟΑΠ-ΔΕΗ, η διεκπεραίωση των εργασιών του γίνεται από τη Δ/ση Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η.

Οι απασχολούμενοι κατά την έναρξη λειτουργίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ στην Δ/ση Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΔΑΠ-ΔΕΗ) με ελεύθερη επαγγελματική σχέση (σύμβαση παροχής ιατρικών φροντίδων) ιατροί, εξακολουθούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους και στον ΟΑΠ-ΔΕΗ, κατά την κρίση του Δ.Σ. του Οργανισμού, με συνεκτίμηση των εκάστοτε υφισταμένων αναγκών και της τήρησης των συμβατικών τους υποχρεώσεων.

Ο ΟΑΠ-ΔΕΗ μπορεί να συμβάλλεται με σύμβαση μίσθωσης έργου με ιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων. Η πρόταση για έγκριση απασχόλησης, η κατανομή κατά τόπο και ειδικότητα, ο χρόνος απασχόλησης καθώς και η αποζημίωση των ιατρών αυτών ορίζονται κατά περίπτωση με βάση τις εκάστοτε ανάγκες, με απόφαση του Δ.Σ. του ΟΑΠ-ΔΕΗ και σύμφωνα με τις ισχύουσες για τις συμβάσεις αυτές, γενικές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Ο αριθμός των ιατρών των τριών προηγούμενων εδαφίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους εκατόν εξήντα (160)».

4. Στην παρ. 9 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Αæ) αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο και προστίθενται εδάφια ως ακολούθως: «Με ίδιες αποφάσεις εκδίδεται ο Κανονισμός Ασφάλισης Προσωπικού, σύμφωνα με τον ισχύοντα κατά την έκδοση του παρόντος νόμου, Κανονισμό Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΦΕΚ Βæ φ 718/18-8-1966) και ο Κανονισμός Οικονομικής και Λογιστικής Λειτουργίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Το σύνολο των οργανικών θέσεων του τακτικού προσωπικού ορίζεται σε 1.018 θέσεις.

Οι υπηρεσίες του ΟΑΠ-ΔΕΗ λειτουργούν σε επίπεδο Γενικής Διεύθυνσης. Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύ-

θυνσης του Οργανισμού διορίζεται στη θέση αυτή και με το βαθμό του Γενικού Διευθυντή, με σχέση δημοσίου δικαίου για θητεία τριών ετών, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, που εγκρίνεται από τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι αποδοχές του. Ο Προϊστάμενος της Γενικής Δ/σης κατέχει το βαθμό του Γενικού Διευθυντή όσο διαρκεί η θητεία του.

Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης επιλέγεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, ύστερα από δημόσια προκήρυξη για την πλήρωση της θέσης, η οποία δημοσιεύεται σε τέσσερις τουλάχιστον εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας και τοιχοκολλάται σε εμφανή σημεία του ΟΑΠ-ΔΕΗ και της ΔΕΗ. Στην προκήρυξη αναφέρονται τα αναγκαία προσόντα, οι αποδοχές και η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων, που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από είκοσι (20) ημέρες από την δημοσίευση. Ο επιλεγόμενος πρέπει να είναι πτυχιούχος Α.Ε.Ι., να γνωρίζει άριστα μία ξένη γλώσσα και να έχει διοικητική εμπειρία σε θέση ευθύνης του Δημόσιου ή του Ιδιωτικού Τομέα, τουλάχιστον για τέσσερα (4) έτη. Σε περίπτωση ισοδυναμίας προσόντων προτιμάται ο υποψήφιος από τον ΟΑΠ-ΔΕΗ ή τη ΔΕΗ. Εάν ο διοριζόμενος προέρχεται από φορέα του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός καθορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όταν αποχωρήσει από τη θέση του Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης, επανέρχεται αυτοδικαίως και με το βαθμό που κατείχε στην προηγούμενη θέση του. Αν η θέση αυτή δεν είναι κενή, ή έχει καταργηθεί, θεωρείται ότι κατέχει ομοίοβαθμη προσωρινή θέση του κλάδου του, που συνιστάται αυτοδικαίως και καταργείται επίσης αυτοδικαίως, όταν αποχωρήσει από την υπηρεσία του και καταλαμβάνει την πρώτη θέση του κλάδου του που θα κενωθεί. Η υπηρεσία του στη θέση του Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης, λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία για όλες τις συνέπειες και ασφαρίζεται υποχρεωτικά στα ταμεία που ασφαλιζόταν πριν το διορισμό του στη νέα θέση.

Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης του Οργανισμού, προϊστάται των υπηρεσιών, είναι ο ιεραρχικός Προϊστάμενος των υπαλλήλων που υπηρετούν στον ΟΑΠ-ΔΕΗ και διευθύνει τις εργασίες του στα πλαίσια των κανονισμών του ΟΑΠ-ΔΕΗ, του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του Δ.Σ.

Κατά την πλήρωση της ανωτέρω θέσης για πρώτη φορά, στη θέση αυτή διορίζεται ο υπηρετών, κατά την

έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης, Διευθυντής της Δ/σης Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ, για τριετή θητεία, η οποία λογίζεται ότι αρχίζει με την έναρξη λειτουργίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ.

Μέχρι του διορισμού του στη θέση αυτή, ο ανωτέρω ασκεί καθήκοντα εισηγητή στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΠ-ΔΕΗ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 4491/1966».

5. Στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ 286 Α) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η ΔΕΗ θα εξακολουθήσει να καλύπτει τις κοινωνικές παροχές που έχουν συμφωνηθεί με ΕΣΣΕ και ιδίως των ετών 1983, 1984, 1985, 1990, μεταξύ της πλέον Αντιπροσωπευτικής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης Προσωπικού (ΑΣΟΠ) και της Επιχείρησης, περιλαμβανομένης και της δαπάνης μισθοδοσίας του απασχολούμενου προσωπικού σε βρεφονηπιακούς σταθμούς ΔΕΗ».

Άρθρο 26

Κωδικοποίηση νομοθεσίας έρευνας και τεχνολογίας

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Ανάπτυξης, μπορεί να κωδικοποιείται η ισχύουσα νομοθεσία για την έρευνα και την τεχνολογία, σε ενιαίο κείμενο.

Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται η αλλαγή της σειράς των άρθρων, ο ορισμός υποτίτλων σε κάθε άρθρο, η διαίρεση της ύλης σε τμήματα και κεφάλαια, καθώς και η συντακτική βελτίωση χωρίς μεταβολή ή αλλοίωση της έννοιας του κειμένου.

Άρθρο 27

Ισχύς του νόμου

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζουν διαφορετικά οι επί μέρους διατάξεις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Β. Παπανδρέου

Απ.-Αθ. Τσοχατζόπουλος

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γ. Παπαντωνίου

Ν. Χριστοδουλάκης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Κ. Λαλιώτης

Π. Ευθυμίου

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Γ. Ανωμερίτης

Α. Γιαννίσης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Μ. Σταθόπουλος

Ευάγ. Βενιζέλος

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μ. Χρυσοχοϊδης

Αθήνα, 4 Μαΐου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΣΝΑΚΗΣ